

REGULAMENTUL (UE) NR. 517/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 16 aprilie 2014
privind gazele fluorurate cu efect de seră și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 842/2006
(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) În cel de al patrulea raport de evaluare al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice („IPCC”) al Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice („UNFCCC”), la care Uniunea este parte ⁽³⁾, se precizează că, în baza datelor științifice existente, țările dezvoltate ar trebui să reducă până în 2050 emisiile de gaze cu efect de seră cu 80 până la 95 % față de nivelurile din 1990, pentru a limita schimbările climatice la nivel mondial la o creștere cu 2 °C a temperaturii, prevenind, astfel, efectele nedorite asupra climei.
- (2) Pentru a atinge acest obiectiv, Comisia a adoptat o Foaie de parcurs pentru trecerea la o economie cu emisii scăzute de carbon în 2050 care a fost menționată de Consiliu în concluziile sale din 17 mai 2011 și conformată de Parlamentul European în rezoluția sa din 15 martie 2012. În acea foaie de parcurs Comisia stabilește o metodă rentabilă de realizare a reducerilor necesare ale emisiilor globale în Uniune până în 2050. Acea foaie de parcurs stabilește contribuțiile sectoriale necesare în șase domenii. Emisiile, altele decât cele de CO₂ (inclusiv emisiile de gaze fluorurate cu efect de seră, dar exclusiv emisiile, altele decât cele de CO₂, provenite din agricultură) ar trebui să fie reduse cu 72-73 % până în 2030 și cu 70-78 % până în 2050, față de nivelurile din 1990. Dacă se ia ca referință anul 2005, este nevoie de o reducere a emisiilor, altele decât cele de CO₂, cu 60-61 % până în 2030, exceptând emisiile din agricultură. Emisiile de gaze fluorurate cu efect de seră au fost estimate la 90 de milioane de tone de echivalent CO₂ în 2005. O reducere cu 60 % înseamnă că emisiile ar trebui să fie reduse la aproximativ 35 de milioane de tone de echivalent CO₂ până în 2030. Având în vedere că emisiile sunt estimate la 104 milioane de tone de echivalent CO₂ în 2030 pe baza aplicării integrale a legislației actuale a Uniunii, este necesară o scădere suplimentară de aproximativ 70 de milioane de tone de echivalent CO₂.
- (3) Raportul Comisiei din 26 septembrie 2011 privind caracterul adecvat, aplicarea și efectele Regulamentului (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ a concluzionat că actualele măsuri de izolare, dacă sunt aplicate integral, au potențialul de a reduce emisiile de gaze fluorurate cu efect de seră. Aceste măsuri ar trebui, deci, să fie menținute și clarificate pe baza experienței dobândite la punerea lor în aplicare. De asemenea, unele măsuri ar trebui să fie extinse și la alte aplicații în care se folosesc cantități substanțiale de gaze fluorurate cu efect de seră, cum ar fi camioanele și remorcile frigorifice. Obligația de a întocmi și de a păstra evidențe privind echipamentele care conțin astfel de gaze ar trebui să vizeze și întrerupătoarele electrice. Având în vedere importanța măsurilor de izolare la sfârșitul ciclului de viață al produselor și echipamentelor care conțin gaze fluorurate cu efect de seră, statele membre ar trebui să țină cont de valoarea sistemelor privind responsabilitatea producătorilor și să încurajeze instituirea acestora, pe baza celor mai bune practici existente.
- (4) Raportul Comisiei a concluzionat, de asemenea, că se poate face mai mult pentru reducerea emisiilor de gaze fluorurate cu efect de seră în Uniune, în special prin evitarea utilizării de astfel de gaze în cazul în care există tehnologii alternative sigure și eficiente din punct de vedere energetic, care nu au niciun impact sau un impact mai redus asupra climei. O scădere, până în 2030, cu până la două treimi a emisiilor înregistrate în 2010 este rentabilă, deoarece în multe sectoare sunt disponibile alternative dovedite și testate.

⁽¹⁾ JO C 271, 19.9.2013, p. 138.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 12 martie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 aprilie 2014.

⁽³⁾ Decizia 94/69/CE a Consiliului din 15 decembrie 1993 privind încheierea Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (JO L 33, 7.2.1994, p. 11).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră (JO L 161, 14.6.2006, p. 1).

- (5) Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la o abordare globală privind emisiile antropice cu efecte asupra climei, altele decât cele de CO₂, a salutat angajamentul Uniunii de a sprijini acțiunile cu privire la hidrofluorcarburi în temeiul Protocolului de la Montreal privind substanțele care distrug stratul de ozon („Protocolul de la Montreal”), ca un prim exemplu de abordare nebazată pe piață pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră. Această rezoluție a îndemnat, de asemenea, la explorarea unor modalități de promovare a unei reduceri treptate imediate a hidrofluorcarburilor la nivel internațional pe baza Protocolului de la Montreal.
- (6) Pentru a încuraja utilizarea unor astfel de tehnologii fără impact sau cu impact redus asupra climei, formarea persoanelor fizice care desfășoară activități ce implică gaze fluorurate cu efect de seră ar trebui să acopere informațiile privind tehnologiile care servesc la înlocuirea și reducerea utilizării gazelor fluorurate cu efect de seră. Având în vedere că unele alternative la gazele fluorurate cu efect de seră utilizate în produse și echipamente pentru a înlocui și pentru a reduce utilizarea gazelor fluorurate cu efect de seră pot fi toxice, inflamabile sau sub presiune înaltă, Comisia ar trebui să examineze legislația existentă a Uniunii care reglementează formarea persoanelor fizice pentru manipularea în condiții de siguranță a agenților frigorifici alternativi și, după caz, ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă de modificare a legislației relevante a Uniunii.
- (7) Ținând seama de programele instituite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 842/2006, ar trebui instituite sau adaptate programe de certificare și formare care pot fi integrate în sistemele de formare profesională.
- (8) Pentru a asigura coerența cu cerințele de monitorizare și de raportare prevăzute în UNFCCC și cu Decizia 4/CMP.7 a Conferinței părților care funcționează ca reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto la UNFCCC, adoptată de a șaptea Conferință a părților la UNFCCC în cadrul reuniunii de la Durban din 11 decembrie 2011, potențialele de încălzire globală ar trebui să fie calculate în termeni de potențial de încălzire globală pentru 100 de ani al unui kilogram de gaz, comparativ cu un kilogram de CO₂. Calculul ar trebui să se bazeze, în măsura posibilului, pe cel de al patrulea raport de evaluare adoptat de IPCC.
- (9) Monitorizarea eficace a emisiilor de gaze fluorurate cu efect de seră este esențială pentru urmărirea progreselor înregistrate în direcția îndeplinirii obiectivelor de reducere a emisiilor și pentru evaluarea impactului prezentului regulament. Utilizarea de date coerente, de înaltă calitate, pentru raportarea în ceea ce privește emisiile de gaze fluorurate cu efect de seră este esențială pentru asigurarea calității raportării emisiilor. Instituirea de sisteme de raportare de către statele membre a emisiilor de gaze fluorurate cu efect de seră ar asigura coerența cu Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾. Datele privind scurgerile de gaze fluorurate cu efect de seră colectate de societățile comerciale în temeiul prezentului regulament ar putea îmbunătăți semnificativ acele sisteme de raportare a emisiilor. În acest mod, ar putea fi verificată coerența datelor utilizate pentru derivarea emisiilor și îmbunătățite aproximațiile bazate pe calcule, ducând la o mai bună estimare a emisiilor gazelor fluorurate cu efect de seră în inventarele naționale de gaze cu efect de seră.
- (10) Având în vedere faptul că sunt disponibile alternative adecvate, interdicția actuală de utilizare a hexafluorurii de sulf pentru turnarea sub presiune a magneziului și reciclarea aliajelor obținute prin turnarea sub presiune a magneziului ar trebui să fie extinsă la instalațiile care utilizează mai puțin de 850 kg pe an de hexafluorură de sulf. În mod similar, cu o perioadă de tranziție corespunzătoare, ar trebui să se interzică utilizarea agenților frigorifici cu un foarte mare potențial de încălzire globală, de 2 500 sau mai mult, atunci când se asigură service-ul sau întreținerea echipamentelor de refrigerare cu o capacitate de umplere egală cu sau mai mare de 40 de tone de echivalent CO₂.
- (11) Dacă există alternative adecvate la utilizarea anumitor gaze fluorurate cu efect de seră, ar trebui să se impună interdicții pentru introducerea pe piață a unor echipamente noi de refrigerare, de climatizare și de protecție împotriva incendiilor care conțin sau a căror funcționare se bazează pe astfel de substanțe. Atunci când nu există alternative sau nu pot fi utilizate din motive tehnice sau de siguranță sau atunci când utilizarea acestor alternative ar presupune costuri disproporționate, Comisia ar trebui să poată autoriza acordarea unei scutiri pentru a permite introducerea pe piață a unor astfel de produse sau echipamente pe o perioadă determinată. Din perspectiva viitoarelor evoluții tehnice, Comisia ar trebui să evalueze în continuare interdicții privind introducerea pe piață a unor noi echipamente pentru comutatoare secundare de tensiune medie și a unor noi sisteme de climatizare mono split de mici dimensiuni.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

- (12) Ar trebui să fie permisă introducerea pe piață a echipamentelor care conțin gaze fluorurate cu efect de seră, dacă emisiile globale de gaze cu efect de seră ale acelor echipamente, ținând cont de ratele de scurgere și recuperare realiste, sunt mai scăzute, pe parcursul ciclului lor de viață, decât cele pe care le-ar produce echipamente echivalente fără gaze fluorurate cu efect de seră, care au un consum energetic maxim permis fixat în dispozițiile de aplicare relevante adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾. Revizuirea periodică și promptă a acestor măsuri de punere în aplicare, în conformitate cu directiva respectivă, ar contribui la asigurarea faptului că măsurile de punere în aplicare respective continuă să fie eficiente și adecvate.
- (13) Reducerea treptată a cantităților de hidrofluorcarburi care pot fi introduse pe piață a fost identificată ca fiind modalitatea cea mai eficientă și rentabilă de reducere a emisiilor de aceste substanțe pe termen lung.
- (14) Pentru a pune în aplicare reducerea treptată a cantităților de hidrofluorcarburi care pot fi introduse pe piața Uniunii, Comisia ar trebui să aloce producătorilor și importatorilor individuali cote pentru introducerea pe piață a hidrofluorcarburilor, astfel încât limita cantitativă globală pentru introducerea de hidrofluorcarburi pe piață să nu fie depășită. Pentru a se proteja integritatea reducerii treptate a cantităților de hidrofluorcarburi introduse pe piață, hidrofluorcarburile cuprinse în echipamente ar trebui să fie contabilizate în cadrul sistemului de cote al Uniunii. În cazul în care hidrofluorcarburile conținute în echipamente nu au fost introduse pe piață înaintea încărcării echipamentelor, ar trebui solicitată o declarație de conformitate care să dovedească faptul că hidrofluorcarburile respective sunt contabilizate în cadrul sistemului de cote al Uniunii.
- (15) Inițial, calcularea valorilor de referință și alocarea de cote producătorilor și importatorilor individuali ar trebui să se bazeze pe cantitățile de hidrofluorcarburi pe care aceștia le-au raportat că le-au introdus pe piață în cursul perioadei de referință 2009-2012. Cu toate acestea, pentru a nu exclude întreprinderile mici, o proporție de unsprezece la sută din limita cantitativă globală ar trebui să fie rezervată pentru importatorii și producătorii care nu au introdus pe piață o tonă sau mai mult de gaze fluorurate cu efect de seră în perioada de referință.
- (16) Prin recalcularea periodică a valorilor de referință și a cotelor, Comisia ar trebui să se asigure că noilor întreprinderi li se permite să își continue activitățile, pe baza volumelor medii pe care le-au introdus pe piață în ultimii ani.
- (17) Procesul de producție a anumitor gaze fluorurate poate genera emisii secundare semnificative de alte gaze fluorurate cu efect de seră. Aceste emisii secundare ar trebui să fie distruse sau recuperate pentru utilizarea ulterioară, ca o condiție pentru introducerea pe piață a gazelor fluorurate cu efect de seră.
- (18) Comisia ar trebui să se asigure că există un registru electronic central pentru gestionarea cotelor pentru introducerea pe piață a hidrofluorcarburilor, inclusiv raportarea echipamentelor introduse pe piață, în special atunci când echipamentele sunt preîncărcate cu hidrofluorcarburi care nu au fost introduse pe piață înaintea încărcării, necesitând, prin urmare, verificări prin intermediul unei declarații de conformitate și al verificărilor ulterioare efectuate de părți terțe, conform cărora cantitățile de hidrofluorcarburi sunt contabilizate în cadrul sistemului de cote al Uniunii.
- (19) Pentru a păstra flexibilitatea pieței de hidrofluorcarburi vrac, ar trebui să fie posibil transferul de cote alocate pe baza valorilor de referință către alți producători sau importatori din Uniune sau către alți producători sau importatori care sunt reprezentați în Uniune de către un reprezentant unic.
- (20) În scopul de a face posibilă monitorizarea eficacității prezentului regulament, domeniul de aplicare al actualelor obligații de raportare ar trebui să fie extins astfel încât să acopere și alte substanțe fluorurate care au un potențial semnificativ de încălzire globală sau sunt susceptibile de a înlocui gazele fluorurate cu efect de seră enumerate în anexa I. Din același motiv, ar trebui să se raporteze și distrugerea gazelor fluorurate cu efect de seră și importul în Uniune de aceste gaze atunci când sunt conținute în produse și echipamente. Ar trebui fixate praguri de *minimis* pentru a evita sarcinile administrative disproporționate, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii și pentru microîntreprinderi.
- (21) Comisia ar trebui să monitorizeze în permanență efectele reducerii cantităților de hidrofluorcarburi introduse pe piață, inclusiv efectul acestei reduceri asupra ofertei de echipamente în cazul cărora utilizarea de hidrofluorcarburi, în comparație cu utilizarea unei tehnologii alternative, ar conduce la mai puține emisii pe durata ciclului de viață.

⁽¹⁾ Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).

Comisia ar trebui să întocmească un raport privind disponibilitatea hidrofluorcarburilor pe piața Uniunii până la sfârșitul anului 2020. Până la sfârșitul anului 2022, Comisia ar trebui să efectueze o revizuire completă, pentru a se adapta din timp dispozițiile prezentului regulament din perspectiva aplicării lui și a noilor evoluții și angajamente internaționale și a se propune, dacă este cazul, noi măsuri de reducere.

- (22) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să îi fie conferite competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (23) Pentru modificarea anumitor elemente neesențiale din prezentul regulament, ar trebui să se delege Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Organizarea de către Comisie a unor consultări adecvate în cursul etapei pregătitoare, inclusiv la nivel de experți, prezintă o importanță deosebită. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și corespunzătoare a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (24) Deoarece este adoptat conform articolului 192 alineatul (1) din TFUE, prezentul regulament nu împiedică statele membre să păstreze sau să mențină măsuri de protecție mai stricte, compatibile cu TFUE. Conform articolului 193 din TFUE, statele membre trebuie să notifice Comisia în legătură cu orice astfel de măsuri.
- (25) Prezentul regulament modifică și completează obiectul Regulamentului (CE) nr. 842/2006, care ar trebui, prin urmare, să fie abrogat. Cu toate acestea, pentru asigurarea unei tranziții cât mai lipsite de probleme de la vechiul la noul regim, este adecvat să se prevadă rămânerea în vigoare și continuarea aplicării Regulamentelor (CE) nr. 1493/2007 ⁽²⁾, (CE) nr. 1494/2007 ⁽³⁾, (CE) nr. 1497/2007 ⁽⁴⁾, (CE) nr. 1516/2007 ⁽⁵⁾, (CE) nr. 303/2008 ⁽⁶⁾, (CE) nr. 304/2008 ⁽⁷⁾, (CE) nr. 305/2008 ⁽⁸⁾, (CE) nr. 306/2008 ⁽⁹⁾, (CE) nr. 307/2008 ⁽¹⁰⁾ și (CE) nr. 308/2008 ⁽¹¹⁾ ale Comisiei sub rezerva și până la abrogarea acestora prin acte delegate sau de punere în aplicare adoptate de Comisie în temeiul prezentului regulament.
- (26) Deoarece obiectivele prezentului regulament nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere caracterul transfrontalier al problemei de mediu abordate și efectele prezentului regulament asupra comerțului din interiorul Uniunii și asupra comerțului extern, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1493/2007 al Comisiei din 17 decembrie 2007 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a formatului raportului care trebuie transmis de producătorii, importatorii și exportatorii de anumite gaze fluorurate cu efect de seră (JO L 332, 18.12.2007, p. 7).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1494/2007 al Comisiei din 17 decembrie 2007 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a formei etichetelor și a cerințelor de etichetare suplimentare privind produsele și echipamentele care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră (JO L 332, 18.12.2007, p. 25).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1497/2007 al Comisiei din 18 decembrie 2007 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor de verificare standard în vederea detectării scurgerilor pentru sistemele staționare de protecție împotriva incendiilor, care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră (JO L 333, 19.12.2007, p. 4).

⁽⁵⁾ Regulamentul (CE) nr. 1516/2007 al Comisiei din 19 decembrie 2007 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor de verificare standard în vederea detectării scurgerilor pentru echipamentele staționare de refrigerare, de climatizare și pentru pompele de căldură care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră (JO L 335, 20.12.2007, p. 10).

⁽⁶⁾ Regulamentul (CE) nr. 303/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor de recunoaștere reciprocă în vederea certificării societăților comerciale și a personalului în ceea ce privește echipamentele staționare de refrigerare, de climatizare și pentru pompe de căldură care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră (JO L 92, 3.4.2008, p. 3).

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 304/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor de recunoaștere reciprocă pentru certificarea societăților și a personalului în ceea ce privește sistemele staționare de protecție împotriva incendiilor și extinctoarele care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră (JO L 92, 3.4.2008, p. 12).

⁽⁸⁾ Regulamentul (CE) nr. 305/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor pentru recunoașterea reciprocă a certificării personalului însărcinat cu recuperarea anumitor gaze fluorurate cu efect de seră provenite de la instalațiile de distribuție de înaltă tensiune (JO L 92, 3.4.2008, p. 17).

⁽⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 306/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime și a condițiilor de recunoaștere reciprocă privind certificarea personalului care recuperează anumiți solvenți pe bază de gaze fluorurate cu efect de seră din echipamente (JO L 92, 3.4.2008, p. 21).

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (CE) nr. 307/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a cerințelor minime pentru programele de formare și a condițiilor pentru recunoașterea reciprocă a certificatelor de formare pentru personal, în ceea ce privește sistemele de climatizare ale unor autovehicule care conțin anumite gaze fluorurate cu efect de seră (JO L 92, 3.4.2008, p. 25).

⁽¹¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 308/2008 al Comisiei din 2 aprilie 2008 de stabilire, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului, a formularului de notificare a programelor de formare și certificare ale statelor membre (JO L 92, 3.4.2008, p. 28).

privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Obiectivul prezentului regulament este de a proteja mediul prin reducerea emisiilor de gaze fluorurate cu efect de seră. În consecință, prezentul regulament:

- (a) stabilește norme cu privire la izolarea, utilizarea, recuperarea și distrugerea gazelor fluorurate cu efect de seră, precum și măsuri auxiliare conexe;
- (b) impune condiții privind introducerea pe piață a produselor și echipamentelor specifice care conțin sau a căror funcționare se bazează pe gaze fluorurate cu efect de seră;
- (c) impune condiții privind utilizările specifice ale gazelor fluorurate cu efect de seră; și
- (d) stabilește limite cantitative pentru introducerea pe piață a hidrofluorcarburilor.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „gaze fluorurate cu efect de seră” înseamnă hidrofluorcarburi, perfluorcarburi, hexafluorură de sulf și alte gaze cu efect de seră care conțin fluor, astfel cum sunt enumerate în anexa I, sau amestecuri care conțin oricare dintre aceste substanțe;
2. „hidrofluorcarburi” sau „HFC” înseamnă substanțele enumerate în secțiunea 1 din anexa I sau amestecuri care conțin oricare dintre aceste substanțe;
3. „perfluorcarburi” sau „PFC” înseamnă substanțele enumerate în secțiunea 2 din anexa I sau amestecuri care conțin oricare dintre aceste substanțe;
4. „hexafluorură de sulf” sau „SF₆” înseamnă substanța menționată în secțiunea 3 din anexa I sau amestecuri care conțin această substanță;
5. „amestec” înseamnă un fluid format din două sau mai multe substanțe, dintre care cel puțin una este o substanță enumerată în anexa I sau o substanță enumerată în anexa II;
6. „potențial de încălzire globală” sau „GWP” înseamnă potențialul de încălzire climatică al unui gaz cu efect de seră față de potențialul dioxidului de carbon („CO₂”), calculat ca potențial de încălzire pentru 100 de ani al unui kilogram de gaz cu efect de seră comparativ cu un kilogram de CO₂, în conformitate cu anexele I, II și IV, sau, în cazul amestecurilor, calculat în conformitate cu anexa IV;
7. „tonă (tone) de echivalent CO₂” înseamnă o cantitate de gaze cu efect de seră exprimată ca produsul dintre greutatea gazelor cu efect de seră în tone metrice și potențialul lor de încălzire globală;
8. „operator” înseamnă persoana fizică sau juridică care controlează efectiv funcționarea din punct de vedere tehnic a produselor și echipamentelor reglementate de prezentul regulament; un stat membru poate, în anumite situații bine definite, să desemneze proprietarul ca fiind răspunzător de obligațiile operatorului;
9. „utilizare” înseamnă utilizarea gazelor fluorurate cu efect de seră în producția, întreținerea sau asigurarea service-ului, inclusiv reumplerea produselor și echipamentelor, sau în alte procese menționate în prezentul regulament;
10. „introducere pe piață” înseamnă furnizarea sau punerea la dispoziția unei alte părți din Uniune, pentru prima dată, contra cost sau în mod gratuit, sau utilizarea pe cont propriu de către un producător și cuprinde eliberarea din vamă în vederea liberei circulații pe teritoriul Uniunii;
11. „echipamente ermetice” înseamnă echipamente în care toate părțile ce conțin gaze fluorurate cu efect de seră sunt ermetizate prin sudură, lipire cu material greu ruzibil sau alte tehnici similare de asamblare permanentă, care pot include valve acoperite sau guri de ieșire acoperite care permit repararea sau eliminarea corespunzătoare, și care prezintă o rată de scurgere testată mai mică de 3 grame pe an, la o presiune de cel puțin un sfert din presiunea maximă permisă;

12. „container” înseamnă un produs proiectat în principal pentru transportarea sau depozitarea gazelor fluorurate cu efect de seră;
13. „container de unică folosință” înseamnă un container care nu poate fi reumplut fără să fi fost adaptat în acest scop sau care este introdus pe piață fără a se prevedea returnarea sa pentru reumplere;
14. „recuperare” înseamnă colectarea și depozitarea gazelor fluorurate cu efect de seră din produse, inclusiv containere, și echipamente în timpul întreținerii sau al service-ului sau înainte de eliminarea produselor sau a echipamentelor;
15. „reciclare” înseamnă refolosirea unui gaz fluorurat cu efect de seră recuperat, după un proces elementar de curățare;
16. „regenerare” înseamnă reprelucrarea unui gaz fluorurat cu efect de seră recuperat pentru a prezenta performanțe echivalente cu cele ale unei substanțe nou produse, ținând seama de utilizarea preconizată;
17. „distrugere” înseamnă procesul de transformare permanentă sau de descompunere a celei mai mari părți sau a întregii cantități de gaz fluorurat cu efect de seră în una sau mai multe substanțe stabile care nu sunt gaze fluorurate cu efect de seră;
18. „scoatere din funcțiune” înseamnă închiderea definitivă și scoaterea din funcțiune sau din uz a unui produs sau a unui element de echipament care conține gaze fluorurate cu efect de seră;
19. „reparație” înseamnă repunerea în funcțiune a produselor sau a echipamentelor care conțin sau a căror funcționare se bazează pe gaze fluorurate cu efect de seră care sunt deteriorate sau care prezintă scurgeri, implicând o parte ce conține sau este proiectată să conțină astfel de gaze;
20. „instalare” înseamnă asamblarea a două sau mai multe elemente de echipament sau circuite care conțin sau sunt proiectate să conțină gaze fluorurate cu efect de seră, în vederea asamblării unui sistem pe locul în care urmează să funcționeze, care presupune unirea conductorilor gazelor unui sistem pentru a completa un circuit, indiferent dacă este sau nu necesară încărcarea sistemului după asamblare;
21. „întreținere sau asigurarea service-ului” înseamnă toate activitățile, cu excepția recuperării în conformitate cu articolul 8 și a detectării scurgerilor în conformitate cu articolul 4 și cu articolul 10 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament, care presupun accesul la circuitele care conțin sau sunt proiectate să conțină gaze fluorurate cu efect de seră, în special activitățile de alimentare a sistemului cu gaze fluorurate cu efect de seră, de înlăturare a uneia sau mai multor piese ale circuitului sau ale echipamentului, de reasamblare a două sau mai multor piese ale circuitului sau ale echipamentului, precum și de reparare a scurgerilor;
22. „substanță nou produsă” înseamnă o substanță care nu a fost utilizată anterior;
23. „staționar” înseamnă care în mod normal nu este deplasat pe perioada funcționării și include aparate de climatizare de interior deplasabile;
24. „mobil” înseamnă în mod normal în tranzit pe perioada funcționării;
25. „spumă unicomponent” înseamnă compoziția de spumă conținută într-un generator unic de aerosoli în stare lichidă, înainte de reacție sau după o reacție parțială, și care se umflă și se întărește atunci când este scoasă din generator;
26. „camion frigorific” înseamnă un autovehicul cu o masă mai mare de 3,5 tone, care este proiectat și construit în principal pentru transportul de marfă și care este echipat cu o unitate de refrigerare;
27. „remorcă frigorifică” înseamnă un vehicul care este proiectat și construit pentru a fi tractat de un camion sau un tractor, în principal pentru a transporta marfă, și care este echipat cu o unitate de refrigerare;
28. „aerosol tehnic” înseamnă un generator de aerosoli utilizat pentru întreținerea, repararea, curățarea, testarea, dezinsecția și fabricarea produselor și echipamentelor, pentru instalarea echipamentelor și în alte aplicații;
29. „sistem de detectare a scurgerilor” înseamnă un dispozitiv mecanic, electric sau electronic calibrat pentru detectarea scurgerilor de gaze fluorurate cu efect de seră și care alertează operatorul în momentul detectării unei scurgeri;
30. „întreprindere” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce:
 - (a) produce, utilizează, recuperează, colectează, reciclează, regenerează sau distruge gaze fluorurate cu efect de seră;
 - (b) importă sau exportă gaze fluorurate cu efect de seră sau produse și echipamente care conțin astfel de gaze;
 - (c) introduce pe piață gaze fluorurate cu efect de seră sau produse și echipamente care conțin astfel de gaze sau a căror funcționare se bazează pe astfel de gaze;
 - (d) instalează, asigură service-ul, întreține, repară, verifică etanșeitatea sau scoate din funcțiune echipamentele care conțin gaze fluorurate cu efect de seră sau a căror funcționare se bazează pe gaze fluorurate cu efect de seră;

- (e) este operatorul echipamentelor care conțin gaze fluorurate cu efect de seră sau a căror funcționare se bazează pe gaze fluorurate cu efect de seră;
 - (f) produce, importă, exportă, introduce pe piață sau distruge gaze enumerate în anexa II;
 - (g) introduce pe piață produse sau echipamente care conțin gaze enumerate în anexa II;
31. „intermediari de sinteză” înseamnă orice gaze fluorurate cu efect de seră sau substanțe enumerate în anexa II care suferă transformări chimice în cadrul unui proces prin care compoziția lor originală este transformată integral și ale căror emisii sunt neglijabile;
 32. „utilizare comercială” înseamnă utilizat pentru stocarea, afișarea sau distribuirea de produse, în scopul vânzării către utilizatorii finali, în servicii de vânzare cu amănuntul și de distribuție de alimente;
 33. „echipamente de protecție împotriva incendiilor” înseamnă echipamentele și sistemele utilizate pentru prevenirea sau protecția împotriva incendiilor, inclusiv extincătoarele;
 34. „ciclu Rankine organic” înseamnă un ciclu care conține gaze fluorurate condensabile cu efect de seră care transformă căldura de la o sursă de căldură în energie pentru generarea de energie electrică sau de energie mecanică;
 35. „echipamente militare” înseamnă arme, muniție și material de război destinate unor scopuri militare specifice, care sunt necesare pentru protejarea intereselor esențiale în materie de securitate ale statelor membre;
 36. „întrerupătoare electrice” înseamnă dispozitivele de comutare și combinațiile dintre acestea și echipamentele conexe de control, măsurare, protecție și reglare, precum și ansamblurile formate din astfel de dispozitive și echipamente și interconexiunile, accesoriile, incintele și structurile de sprijin conexe, destinate utilizării în legătură cu generarea, transmiterea, distribuirea și conversia energiei electrice.
 37. „sisteme centralizate de refrigerare multimodul” înseamnă sisteme cu două sau mai multe compresoare care funcționează în paralel, conectate la unul sau mai multe condensatoare obișnuite și la mai multe dispozitive de răcire precum vitrine frigorifice, dulapuri frigorifice, congelatoare sau camere de depozitare frigorifice.
 38. „circuit primar de refrigerare pentru sisteme în cascadă” înseamnă circuitul primar în sistemele indirecte de temperatură medie în care o combinație de două sau mai multe circuite de refrigerare separate se conectează în serie astfel încât circuitul primar să absoarbă căldura condensatorului dintr-un circuit secundar pentru temperatura medie;
 39. „sisteme de climatizare monosplit” înseamnă sisteme de climatizare de interior care constau într-o singură unitate exterioară și o singură unitate interioară conectate prin conducte de refrigerantă, care necesită instalarea la locul utilizării.

CAPITOLUL II

IZOLARE

Articolul 3

Prevenirea emisiilor de gaze fluorurate cu efect de seră

- (1) Se interzice eliberarea voluntară de gaze fluorurate cu efect de seră în atmosferă dacă aceasta nu este necesară din punct de vedere tehnic pentru utilizarea preconizată.
- (2) Operatorii de echipamente care conțin gaze fluorurate cu efect de seră iau măsuri de precauție pentru a preveni eliberarea involuntară a acestor gaze („scurgere”). Aceștia iau toate măsurile fezabile din punct de vedere tehnic și economic pentru a reduce la minimum scurgerile de gaze fluorurate cu efect de seră.
- (3) În cazul în care se detectează o scurgere de gaze fluorurate cu efect de seră, operatorii se asigură că echipamentul este reparat fără întârzieri nejustificate.

În ceea ce privește echipamentele care trebuie să fie verificate în vederea detectării scurgerilor, în temeiul articolului 4 alineatul (1), în cazul în care o neetanșitate a echipamentului a fost remediată, operatorii se asigură că echipamentul este controlat în termen de o lună de la reparație de către persoane fizice certificate, pentru a verifica eficacitatea reparației.

- (4) Persoanele fizice care îndeplinesc sarcinile menționate la articolul 10 alineatul (1) literele (a)-(c) sunt certificate în conformitate cu articolul 10 alineatele (4) și (7) și iau măsuri de precauție pentru a preveni scurgerile de gaze fluorurate cu efect de seră.

Întreprinderile care efectuează instalarea, asigurarea service-ului, întreținerea, repararea sau dezafectarea echipamentelor enumerate la articolul 4 alineatul (2) literele (a)-(d) sunt certificate în conformitate cu articolul 10 alineatele (6) și (7) și iau măsuri de precauție pentru a preveni scurgerile de gaze fluorurate cu efect de seră.

*Articolul 4***Detectarea scurgerilor**

(1) Operatorii de echipamente care conțin gaze fluorurate cu efect de seră în cantități de 5 tone de echivalent CO₂ sau mai mult și care nu sunt conținute în spume se asigură că echipamentele sunt verificate în vederea detectării scurgerilor.

Echipamentele ermetice care conțin gaze fluorurate cu efect de seră în cantități de mai puțin de 10 tone de echivalent CO₂ nu fac obiectul verificărilor în vederea detectării scurgerilor în temeiul prezentului articol, cu condiția ca echipamentele respective să fie etichetate drept ermetice.

Întreprinderile electrice nu fac obiectul verificărilor în vederea detectării scurgerilor prevăzute în temeiul prezentului articol, cu condiția îndeplinirii uneia dintre următoarele condiții:

(a) să aibă o rată de scurgere testată de mai puțin de 0,1 % pe an, conform prevederilor din specificațiile tehnice ale producătorului, și să fie etichetate în consecință;

(b) să fie echipate cu un dispozitiv de monitorizare a presiunii sau a densității; sau

(c) să conțină mai puțin de 6 kg de gaze fluorurate cu efect de seră.

(2) Alineatul (1) se aplică operatorilor următoarelor echipamente care conțin gaze fluorurate cu efect de seră:

(a) echipamente staționare de refrigerare;

(b) echipamente staționare de climatizare;

(c) pompe de căldură staționare;

(d) echipamente staționare de protecție împotriva incendiilor;

(e) unități de refrigerare ale camioanelor și remorcilor frigorifice;

(f) întreprinderi electrice;

(g) cicluri Rankine organice.

În ceea ce privește echipamentele menționate la primul paragraf literele (a)-(e), verificările sunt efectuate de persoane fizice certificate în conformitate cu normele prevăzute la articolul 10.

Prin derogare de la alineatul (1) primul paragraf, până la data de 31 decembrie 2016, echipamentele care conțin sub 3 kg de gaze fluorurate cu efect de seră sau echipamentele ermetice care sunt etichetate corespunzător și conțin sub 6 kg de gaze fluorurate cu efect de seră nu fac obiectul verificărilor în vederea detectării scurgerilor.

(3) Detectarea scurgerilor în temeiul alineatului (1) se efectuează cu următoarea frecvență:

(a) pentru echipamentele care conțin gaze fluorurate cu efect de seră în cantități de 5 tone de echivalent CO₂ sau mai mult, dar mai puțin de 50 de tone de echivalent CO₂; cel puțin o dată la 12 luni sau, dacă a fost instalat un sistem de detectare a scurgerilor, cel puțin o dată la 24 de luni;

(b) pentru echipamentele care conțin gaze fluorurate cu efect de seră în cantități de 50 de tone de echivalent CO₂ sau mai mult, dar mai puțin de 500 de tone de echivalent CO₂; cel puțin o dată la șase luni sau, dacă a fost instalat un sistem de detectare a scurgerilor, cel puțin o dată la 12 luni;

(c) pentru echipamentele care conțin gaze fluorurate cu efect de seră în cantități de 500 de tone de echivalent CO₂ sau mai mult: cel puțin o dată la trei luni sau, dacă a fost instalat un sistem de detectare a scurgerilor, cel puțin o dată la șase luni.

(4) Obligațiile de la alineatul (1) pentru echipamentele de protecție împotriva incendiilor, după cum se menționează la alineatul (2) litera (d), se consideră îndeplinite cu condiția îndeplinirii următoarelor două condiții:

(a) regimul de inspecție existent îndeplinește standardele ISO 14520 sau EN 15004; și

(b) echipamentele de protecție împotriva incendiilor sunt inspectate cu frecvența impusă în conformitate cu alineatul (3).

(5) Comisia, prin acte de punere în aplicare, poate preciza cerințele pentru verificările în vederea detectării scurgerilor care urmează să fie efectuate în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol pentru fiecare tip de echipament menționat la alineatul respectiv, pentru a identifica părțile de echipament cele mai susceptibile de a produce scurgeri și pentru a abroga acte adoptate în temeiul articolului 3 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24.

Articolul 5

Sisteme de detectare a scurgerilor

(1) Operatorii echipamentelor enumerate la articolul 4 alineatul (2) literele (a)-(d) care conțin gaze fluorurate cu efect de seră în cantități de 500 de tone de echivalent CO₂ sau mai mult se asigură că echipamentele respective sunt dotate cu un sistem de detectare a scurgerilor care alertează operatorul sau o companie care asigură service cu privire la orice eventuale scurgeri.

(2) Operatorii echipamentelor enumerate la articolul 4 alineatul (2) literele (f) și (g) care conțin gaze fluorurate cu efect de seră în cantități de 500 de tone de echivalent CO₂ sau mai mult și care sunt instalate de la 1 ianuarie 2017 se asigură că echipamentele respective sunt dotate cu un sistem de detectare a scurgerilor care alertează operatorul sau o companie care asigură service cu privire la orice eventuale scurgeri.

(3) Operatorii echipamentelor enumerate la articolul 4 alineatul (2) al literele (a)-(d) și (g), cărora li se aplică alineatul (1) sau (2) din prezentul articol, se asigură că sistemele de detectare a scurgerilor se verifică cel puțin o dată la fiecare 12 luni pentru a asigura funcționarea lor corespunzătoare.

(4) Operatorii echipamentelor enumerate la articolul 4 alineatul (2) litera (f), cărora li se aplică alineatul (2) din prezentul articol, se asigură că sistemele de detectare a scurgerilor se verifică cel puțin o dată la fiecare 6 ani pentru a asigura funcționarea lor corespunzătoare.

Articolul 6

Evidențe

(1) Operatorii de echipamente care trebuie să fie verificate pentru detectarea scurgerilor în temeiul articolului 4 alineatul (1) întocmesc și păstrează evidențe pentru fiecare element al acestor echipamente, specificând următoarele informații:

(a) cantitatea și tipul de gaze fluorurate cu efect de seră instalate;

(b) cantitățile de gaze fluorurate cu efect de seră adăugate pe parcursul instalării, întreținerii sau asigurării service-ului sau din cauza scurgerilor;

(c) dacă volumele de gaze fluorurate cu efect de seră instalate au fost sau nu reciclate sau regenerare, inclusiv numele și adresa instalației de reciclare sau regenerare și, după caz, numărul certificatului;

(d) cantitatea de gaze fluorurate cu efect de seră recuperată;

(e) identitatea întreprinderii care a instalat, a asigurat service-ul, a întreținut și, după caz, a reparat sau a scos din funcțiune echipamentul, inclusiv, după caz, numărul certificatului acesteia;

(f) datele și rezultatele verificărilor efectuate în temeiul articolului 4 alineatele (1)-(3);

(g) în cazul în care echipamentul a fost scos din funcțiune, măsurile luate pentru recuperarea și eliminarea gazelor fluorurate cu efect de seră.

(2) Cu excepția cazului în care evidențele menționate la alineatul (1) sunt înregistrate într-o bază de date creată de autoritățile competente ale statelor membre, se aplică următoarele reguli:

- (a) operatorii menționați la alineatul (1) păstrează evidențele menționate în respectivul alineat timp de cel puțin cinci ani;
- (b) întreprinderile care desfășoară activitățile menționate la alineatul (1) litera (e) în beneficiul operatorilor păstrează copiile evidențelor menționate la alineatul (1) timp de cel puțin cinci ani.

La cerere, evidențele menționate la alineatul (1) se pun la dispoziția autorității competente a statului membru în cauză sau a Comisiei. În măsura în care astfel de evidențe conțin informații despre mediu, se aplică Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) sau Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului (²), după caz.

(3) În sensul articolului 11 alineatul (4), întreprinderile care furnizează gaze fluorurate cu efect de seră întocmesc evidențe conținând informații relevante referitoare la cumpărătorii de astfel de gaze fluorurate cu efect de seră, inclusiv următoarele:

- (a) numerele certificatelor cumpărătorilor; și
- (b) cantitățile respective de gaze fluorurate cu efect de seră achiziționate.

Întreprinderile care furnizează gaze fluorurate cu efect de seră păstrează evidențele respective timp de minimum cinci ani.

Întreprinderile care furnizează gaze fluorurate cu efect de seră, la cerere, pun astfel de evidențe la dispoziția autorității competente a statului membru în cauză sau a Comisiei. În măsura în care evidențele conțin informații despre mediu, se aplică Directiva 2003/4/CE sau Regulamentul (CE) nr. 1367/2006, după caz.

(4) Comisia poate stabili, printr-un act de punere în aplicare, formatul evidențelor menționate la alineatele (1) și (3) din prezentul articol și poate preciza modul în care ar trebui să fie întocmite și păstrate. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24.

Articolul 7

Emisii de gaze fluorurate cu efect de seră în legătură cu producția

(1) Producătorii de compuși fluorurați iau toate măsurile de precauție necesare pentru a limita emisiile de gaze fluorurate cu efect de seră, în cea mai mare măsură posibilă, în timpul procesului:

- (a) de producție;
- (b) de transport; și
- (c) de stocare.

Acest articol se aplică de asemenea și în cazul producerii de gaze cu efect de seră ca subproduse.

(2) Fără a aduce atingere articolului 11 alineatul (1), se interzice introducerea pe piață a gazelor fluorurate cu efect de seră și a gazelor enumerate în anexa II, cu excepția cazului în care, după caz, producătorii sau importatorii prezintă la introducerea pe piață dovezi, în momentul unei astfel de introduceri, conform cărora trifluorometanul obținut ca subprodus pe parcursul procesului de fabricație, inclusiv pe parcursul fabricării intermediarilor de sinteză pentru producerea acestora, a fost distrus sau recuperat pentru utilizarea ulterioară, în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile.

Această cerință se aplică începând cu 11 iunie 2015.

Articolul 8

Recuperarea

(1) Operatorii de echipamente staționare sau de unități de refrigerare de pe remorci frigorifice care conțin gaze fluorurate cu efect de seră care nu se regăsesc în spume se asigură că recuperarea gazelor respective se realizează de către persoane fizice deținătoare ale certificatelor relevante prevăzute la articolul 10, astfel încât aceste gaze să fie reciclate, regenerate sau distruse.

Această obligație se aplică operatorilor oricăroră dintre următoarele echipamente:

- (a) circuite de răcire pentru echipamente de refrigerare staționare, echipamente de climatizare staționare și pompe de căldură staționare;
- (b) circuite de răcire pentru unitățile de refrigerare de pe remorcile frigorifice;

(¹) Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului (JO L 264, 25.9.2006, p. 13).

- (c) echipamente fixe care conțin solvenți pe bază de gaze fluorurate cu efect de seră;
 - (d) echipamente fixe de protecție împotriva incendiilor;
 - (e) întrerupătoare electrice fixe.
- (2) Întreprinderea care a utilizat un container de gaz fluorurat cu efect de seră imediat înainte de eliminarea acestuia asigură recuperarea eventualelor gaze reziduale pentru a se asigura că sunt reciclate, regenerare sau distruse.
- (3) Operatorii de produse și echipamente care nu sunt enumerate la alineatul (1), inclusiv echipamente mobile, care conțin gaze fluorurate cu efect de seră asigură recuperarea gazelor, în măsura în care aceasta este fezabilă din punct de vedere tehnic și nu presupune costuri disproporționate, fiind efectuată de persoane fizice cu calificare corespunzătoare, astfel încât acestea să fie reciclate, regenerare sau distruse, sau iau măsuri pentru distrugerea acestora fără o recuperare prealabilă.

Recuperarea gazelor fluorurate cu efect de seră din echipamentele de climatizare cu care sunt dotate vehiculele rutiere care nu intră sub incidența Directivei 2006/40/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ se realizează de către persoane fizice calificate corespunzător.

Pentru recuperarea gazelor fluorurate cu efect de seră din echipamentele de climatizare ale autovehiculelor care intră sub incidența Directivei 2006/40/CE, se consideră calificate în mod corespunzător doar persoanele fizice care dețin cel puțin un certificat de formare în conformitate cu articolul 10 alineatul (2).

Articolul 9

Sisteme privind responsabilitatea producătorului

Fără a aduce atingere legislației existente la nivelul Uniunii, statele membre încurajează dezvoltarea de sisteme privind responsabilitatea producătorului pentru recuperarea gazelor fluorurate cu efect de seră și pentru reciclarea, regenerarea sau distrugerea acestora.

Statele membre prezintă Comisiei informații privind acțiunile întreprinse în temeiul primului paragraf.

Articolul 10

Formarea și certificarea

- (1) Statele membre instituie sau adaptează pe baza cerințelor minime menționate în alineatul (5) programe de formare, inclusiv procese de evaluare. Statele membre asigură disponibilitatea formării pentru persoanele fizice care îndeplinesc următoarele sarcini:
- (a) instalarea, asigurarea service-ului, întreținerea, repararea sau scoaterea din funcțiune a echipamentelor enumerate la articolul 4 alineatul (2) literele (a)-(f);
 - (b) verificările, în vederea detectării scurgerilor, ale echipamentului prevăzut la articolul 4 alineatul (2) literele (a)-(e), conform prevederilor de la articolul 4 alineatul (1);
 - (c) recuperarea gazelor fluorurate cu efect de seră, conform prevederii de la articolul 8 alineatul (1).
- (2) Statele membre asigură disponibilitatea programelor de formare destinate persoanelor fizice care recuperează gaze fluorurate cu efect de seră din echipamentele de climatizare ale autovehiculelor care intră sub incidența Directivei 2006/40/CE, pe baza cerințelor minime menționate la alineatul (5).
- (3) Programele de formare și de formare prevăzute la alineatele (1) și (2) vizează următoarele:
- (a) reglementările și standardele tehnice aplicabile;
 - (b) prevenirea emisiilor;
 - (c) recuperarea gazelor fluorurate cu efect de seră;
 - (d) manipularea în condiții de siguranță a echipamentelor de tipul și dimensiunea înscrisă în certificat;

⁽¹⁾ Directiva 2006/40/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind emisiile provenite de la sistemele de climatizare ale autovehiculelor și de modificare a Directivei 70/156/CEE a Consiliului (JO L 161, 14.6.2006, p. 12).

(e) informații cu privire la tehnologiile relevante pentru înlocuirea sau reducerea utilizării de gaze fluorurate cu efect de seră și manipularea în condiții de siguranță a acestora.

(4) În cadrul programelor de certificare prevăzute la alineatul (1) se eliberează certificate cu condiția ca solicitantul să fi parcurs cu succes un proces de evaluare instituit în conformitate cu alineatele (1), (3) și (5).

(5) Cerințele minime privind programele de certificare sunt cele prevăzute în Regulamentele (CE) nr. 303/2008 și (CE) nr. 306/2008 și la alineatul (12). Cerințele minime privind certificatele de formare sunt cele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 307/2008 și la alineatul (12). Aceste cerințe minime specifică pentru fiecare tip de echipamente menționate la alineatele (1) și (2) competențele practice și cunoștințele teoretice necesare, după caz, făcând diferența între diferitele activități vizate, precum și condițiile pentru recunoașterea reciprocă a certificatelor de formare.

(6) Statele membre instituie sau adaptează programe de certificare pe baza cerințelor minime prevăzute la alineatul (5) pentru întreprinderile care efectuează instalarea, asigurarea service-ului, întreținerea, repararea sau scoaterea din funcțiune a echipamentelor enumerate la articolul 4 alineatul (2) literele (a)-(d) pentru alte părți.

(7) Certificatele de formare existente, eliberate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 842/2006, rămân valabile, în conformitate cu condițiile în care au fost emise inițial.

(8) Statele membre asigură accesul tuturor persoanelor fizice care dețin certificate obținute în cadrul programelor de certificare prevăzute la alineatele (1) și (7) la informații referitoare la următoarele:

(a) tehnologiile menționate la alineatul (3) litera (e); și

(b) cerințele de reglementare existente pentru lucrul cu echipamente care conțin agenți frigorigeni alternativi la gazele fluorurate cu efect de seră.

(9) Statele membre asigură disponibilitatea formării pentru persoanele fizice care doresc să își actualizeze cunoștințele în legătură cu aspectele menționate la alineatul (3).

(10) Până la 1 ianuarie 2017, statele membre notifică Comisia cu privire la programele de certificare și de formare.

Statele membre recunosc certificatele de formare emise într-un alt stat membru în conformitate cu prezentul articol. Acestea nu restrâng libertatea de a presta servicii sau libertatea de stabilire, pe motiv că un certificat a fost eliberat în alt stat membru.

(11) Orice întreprindere care transmite o sarcină menționată la alineatul (1) unei alte întreprinderi ia măsuri rezonabile pentru a se asigura că aceasta din urmă deține certificatele necesare pentru sarcinile impuse în temeiul prezentului articol.

(12) În eventualitatea în care este necesar ca, pentru aplicarea prezentului articol, să se asigure o abordare mai armonizată pentru formare și certificare, Comisia, prin acte de punere în aplicare, adaptează și actualizează cerințele minime în ceea ce privește competențele și cunoștințele care trebuie să fie acoperite, pentru a preciza modalitățile certificării și condițiile recunoașterii reciproce și pentru a abroga acte adoptate în temeiul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24. Atunci când își exercită competența pe care i-o conferă prezentul alineat, Comisia ține seama de sistemele de calificare sau de certificare existente.

(13) Comisia poate, prin intermediul actelor de punere în aplicare, să stabilească formatul notificării menționate la alineatul (10) din prezentul articol și poate abroga acte adoptate în temeiul articolului 5 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24.

(14) În cazurile în care obligațiile de la prezentul articol referitoare la furnizarea certificării și a formării ar impune sarcini disproporționate unui stat membru din cauza populației sale reduse și, prin urmare, ar duce la lipsa cererii de astfel de formări și de certificări, conformitatea poate fi asigurată prin recunoașterea certificatelor emise în alte state membre.

Statele membre care aplică prezentul alineat informează Comisia, care la rândul ei informează alte state membre.

(15) Nicio prevedere de la prezentul articol nu împiedică statele membre să instituie alte programe de certificare și de formare în ceea ce privește echipamentele decât cele menționate la alineatul (1).

CAPITOLUL III

INTRODUCEREA PE PIAȚĂ ȘI CONTROLUL UTILIZĂRII

Articolul 11

Restricții pentru introducerea pe piață

(1) Se interzice introducerea pe piață a produselor și echipamentelor enumerate în anexa III, cu excepția echipamentelor militare, de la data menționată în respectiva anexă, făcându-se o diferențiere, după caz, în funcție de tipul sau de potențialul de încălzire globală al gazelor fluorurate cu efect de seră conținute.

(2) Interdicția prevăzută la alineatul (1) nu se aplică echipamentelor pentru care s-a stabilit în cerințele în materie de proiectare ecologică adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE că, datorită eficienței energetice sporite pe parcursul funcționării lor, emisiile de echivalent CO₂ de pe parcursul ciclului lor de viață ar fi inferioare celor ale echipamentelor echivalente care respectă cerințele în materie de proiectare ecologică relevante și care nu conțin hidrofluorcarburi.

(3) În urma unei solicitări justificate din partea unei autorități competente a unui stat membru și ținând seama de obiectivele din prezentul regulament, Comisia poate, în mod excepțional, prin intermediul actelor de punere în aplicare, acorda o scutire de până la patru ani pentru a permite introducerea pe piață a anumitor produse și echipamente enumerate în anexa III care conțin sau a căror funcționare se bazează pe gaze fluorurate cu efect de seră, în cazul în care s-a demonstrat că:

- (a) pentru un produs specific, pentru un echipament specific sau pentru o categorie specifică de produse sau echipamente, nu există alternative disponibile sau aceste alternative nu pot fi utilizate din motive tehnice sau de siguranță; sau
- (b) utilizarea de alternative tehnic fezabile și sigure ar presupune costuri disproporționate.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24.

(4) În vederea instalării, asigurării service-ului, întreținerii sau reparării echipamentelor care conțin gaze fluorurate cu efect de seră sau care funcționează pe baza unor astfel de gaze, pentru care certificarea este necesară în temeiul articolului 10, gazele fluorurate cu efect de seră se vând doar către întreprinderi care dețin certificate corespunzătoare și sunt achiziționate doar de către acestea, în conformitate cu articolul 10, sau doar către întreprinderi care au drept angajați persoane care dețin un certificat de formare profesională în conformitate cu articolul 10 alineatele (2) și (5). Prezentul alineat nu împiedică întreprinderile necertificate, care nu desfășoară activitățile menționate în prima frază a prezentului alineat, să colecteze, să transporte sau să livreze gaze fluorurate cu efect de seră.

(5) Echipamentele care nu sunt ermetice și care sunt încărcate cu gaze fluorurate cu efect de seră se vând doar utilizatorului final, în cazurile în care se aduc dovezi care atestă faptul că instalarea este realizată de o întreprindere certificată în conformitate cu articolul 10.

(6) Comisia colectează, pe baza datelor disponibile din partea statelor membre, informații privind codurile naționale, standardele sau legislația statelor membre în ceea ce privește tehnologiile de înlocuire care utilizează alternative la gazele fluorurate cu efect de seră în echipamentele de refrigerare, în echipamentele de climatizare, în pompele de căldură și în spume.

Comisia publică un raport de sinteză privind informațiile culese în temeiul primului paragraf până la 1 ianuarie 2017.

Articolul 12

Etichetarea și informațiile despre produse și echipamente

(1) Produsele și echipamentele care conțin sau a căror funcționare se bazează pe gaze fluorurate cu efect de seră nu se introduc pe piață dacă nu sunt etichetate. Aceasta se aplică numai:

- (a) echipamentelor de refrigerare;
- (b) echipamentelor de climatizare;

- (c) pompelor de căldură;
- (d) echipamentelor de protecție împotriva incendiilor;
- (e) întrerupătoarelor electrice;
- (f) generatoarelor de aerosoli care conțin gaze fluorurate cu efect de seră, cu excepția inhalatoarelor cu doze exacte pentru distribuirea de ingrediente farmaceutice;
- (g) tuturor containerelor de gaz fluorurat cu efect de seră;
- (h) solvenților pe bază de gaze fluorurate cu efect de seră;
- (i) ciclurilor Rankine organice.

(2) Produsele sau echipamentele care fac obiectul unei scutiri în temeiul articolului 11 alineatul (3) se etichetează ca atare și cuprind o mențiune potrivit căreia produsele și echipamentele respective se pot utiliza doar în scopul pentru care s-a acordat scutirea prevăzută la articolul menționat.

(3) Eticheta necesară în temeiul alineatului (1) conține următoarele informații:

- (a) mențiunea că produsul sau echipamentul conține gaze fluorurate cu efect de seră sau că funcționarea sa se bazează pe astfel de gaze;
- (b) denumirea acceptată de industrie pentru gazele fluorurate cu efect de seră în cauză sau, în cazul în care nu există o astfel de denumire, denumirea chimică;
- (c) începând de la 1 ianuarie 2017, cantitatea de gaze fluorurate cu efect de seră, exprimată în greutate și în echivalent CO₂, conținută în produs sau echipament sau cantitatea de gaze fluorurate cu efect de seră pentru care este destinat echipamentul, precum și potențialul de încălzire globală al acestor gaze.

Eticheta necesară în temeiul alineatului (1) menționează următoarele informații, după caz:

- (a) o mențiune privind faptul că gazele fluorurate cu efect de seră sunt conținute într-un echipament ermetic;
- (b) o mențiune privind faptul că întrerupătorul electric are o rată de scurgere testată de mai puțin de 0,1 % pe an, conform prevederilor din specificațiile tehnice ale producătorului.

(4) Eticheta este clar lizibilă și indelebilă și se amplasează:

- (a) lângă punctele de service pentru încărcarea sau recuperarea gazului fluorurat cu efect de seră; sau
- (b) pe partea produsului sau a echipamentului care conține gazul fluorurat cu efect de seră.

Eticheta este în limbile oficiale ale statului membru în care urmează să fie introdusă pe piață.

(5) Spumele și polioliile preamestecați care conțin gaze fluorurate cu efect de seră nu se introduc pe piață dacă gazele fluorurate cu efect de seră nu sunt identificate cu ajutorul unei etichete care utilizează denumirea acceptată de industrie sau, în cazul în care o astfel de denumire nu este disponibilă, denumirea chimică. Eticheta indică în mod clar că spuma sau polioliul preamestecat conține gaze fluorurate cu efect de seră. În cazul plăcilor din spumă, aceste informații sunt indicate clar și indelebil pe plăci.

(6) Gazele fluorurate cu efect de seră regenerate sau reciclate sunt etichetate cu o indicație potrivit căreia substanța a fost regenerată sau reciclată și cu informații privind numărul lotului și numele și adresa instalației de regenerare sau de reciclare.

(7) Gazele fluorurate cu efect de seră introduse pe piață pentru distrugere sunt etichetate cu o indicație potrivit căreia conținutul containerului nu poate fi decât distrus.

(8) Gazele fluorurate cu efect de seră introduse pe piață pentru export direct sunt etichetate cu o indicație potrivit căreia conținutul containerului nu poate fi decât exportat direct.

(9) Gazele fluorurate cu efect de seră introduse pe piață pentru utilizarea la echipamente militare sunt etichetate cu o indicație potrivit căreia conținutul containerului nu poate fi utilizat decât în acest scop.

(10) Gazele fluorurate cu efect de seră introduse pe piață pentru utilizarea la corodarea materialelor semiconductoare sau la curățarea camerelor de depunere chimică în faza de vapori în sectorul fabricației de semiconductoare sunt etichetate cu o indicație potrivit căreia conținutul containerului nu poate fi utilizat decât în acest scop.

(11) Gazele fluorurate cu efect de seră introduse pe piață pentru a fi utilizate ca intermediari de sinteză sunt etichetate cu o indicație potrivit căreia conținutul containerului nu poate fi utilizat decât ca intermediar de sinteză.

(12) Gazele fluorurate cu efect de seră introduse pe piață pentru producerea de inhalatoare cu doze exacte pentru distribuirea de ingrediente farmaceutice sunt etichetate cu o indicație potrivit căreia conținutul containerului nu poate fi utilizat decât în acest scop.

(13) Informațiile menționate la alineatele (3) și (5) se includ în manualele de utilizare pentru astfel de produse și echipamente.

În cazul produselor și echipamentelor care conțin gaze fluorurate cu efect de seră având un potențial de încălzire globală de 150 sau mai mult, aceste informații se includ și în descrierile folosite în scopuri publicitare.

(14) Comisia poate stabili, prin intermediul actelor de punere în aplicare, formatul etichetelor menționate la alineatul (1) și alineatele (4)-(12) și poate abroga acte adoptate în temeiul articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24.

(15) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 22 pentru modificarea cerințelor de etichetare prevăzute la alineatele (4)-(12), după caz, în vederea dezvoltării tehnologice sau comerciale.

Articolul 13

Controlul utilizării

(1) Se interzice utilizarea de hexafluorură de sulf pentru turnarea sub presiune a magneziului și la reciclarea aliajelor obținute prin turnarea sub presiune a magneziului.

În ceea ce privește instalațiile care utilizează hexafluorură de sulf într-o cantitate mai mică de 850 kg pe an, în ceea ce privește turnarea sub presiune a magneziului și reciclarea aliajelor obținute prin turnarea sub presiune a magneziului, această interdicție se aplică doar de la 1 ianuarie 2018.

(2) Se interzice utilizarea hexafluorură de sulf pentru umplerea pneurilor vehiculelor.

(3) Începând de la 1 ianuarie 2020, se interzice utilizarea gazelor fluorurate cu efect de seră având un potențial de încălzire globală de 2 500 sau mai mult pentru a asigura service-ul sau pentru a întreține echipamente de refrigerare cu o capacitate de încărcare egală sau mai mare de 40 de tone de echivalent CO₂.

Prezentul alineat nu se aplică echipamentelor militare sau echipamentelor destinate aplicațiilor proiectate să răcească produse la temperaturi mai mici de - 50 °C.

Până la 1 ianuarie 2030, interdicția menționată la primul paragraf nu se aplică următoarelor categorii de gaze fluorurate cu efect de seră:

(a) gazelor fluorurate cu efect de seră care au fost reciclate, au un potențial de încălzire globală de 2 500 sau mai mult și sunt folosite pentru a asigura service-ul sau pentru a întreține echipamente de refrigerare existente, cu condiția să fi fost etichetate în conformitate cu articolul 12 alineatul (6);

(b) gazelor fluorurate cu efect de seră care au fost reciclate, au un potențial de încălzire globală de 2 500 sau mai mult și sunt folosite pentru a asigura service-ul sau pentru a întreține echipamente de refrigerare existente, cu condiția să fi fost recuperate din astfel de echipamente. Aceste gaze reciclate pot fi utilizate doar de către întreprinderea care a realizat recuperarea lor în cadrul activităților de întreținere sau service sau de către întreprinderea pentru care s-a efectuat recuperarea în cadrul activităților de întreținere sau service.

Interdicția menționată la primul paragraf nu se aplică echipamentelor de refrigerare pentru care s-a autorizat o scutire în temeiul articolului 11 alineatul (3).

Articolul 14

Preîncărcarea echipamentelor cu hidrofluorcarburi

(1) De la 1 ianuarie 2017, echipamentele de refrigerare, de climatizare și pompele de căldură încărcate cu hidrofluorcarburi nu se introduc pe piață decât dacă hidrofluorcarburile încărcate în echipamentele respective sunt contabilizate în sistemul de cote menționat în capitolul IV.

(2) La introducerea pe piață a echipamentelor preîncărcate astfel cum sunt menționate la alineatul (1), producătorii și importatorii de echipamente se asigură că respectarea alineatului (1) este pe deplin documentată și redactează o declarație de conformitate în acest sens.

Începând de la 1 ianuarie 2018, în cazul în care hidrofluorcarburile conținute în echipamente nu au fost introduse pe piață înainte de încărcarea echipamentului, importatorii acestor echipamente se asigură că, până la data de 31 martie a fiecărui an, un auditor independent verifică acuratețea documentației și a declarației de conformitate. Auditorul este:

(a) fie acreditat în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾; fie

(b) acreditat să verifice situații financiare în conformitate cu legislația statului membru în cauză.

Producătorii și importatorii de echipamente menționate la alineatul (1) păstrează documentația și declarația de conformitate pentru o perioadă de cel puțin cinci ani după introducerea echipamentelor pe piață. Importatorii de echipamente care introduc pe piață echipamente preîncărcate în cazul cărora hidrofluorcarburile pe care le conțin aceste echipamente nu au fost introduse pe piață înaintea încărcării echipamentelor se asigură că sunt înregistrați în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (e).

(3) Prin redactarea declarației de conformitate, producătorii și importatorii de echipamente menționate la alineatul (1) își asumă responsabilitatea pentru respectarea prezentului articol alineatele (1) și (2).

(4) Prin intermediul actelor de punere în aplicare, Comisia determină modalitățile legate de declarația de conformitate și de verificarea de către auditorul independent menționat la alineatul (2) al doilea paragraf din prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24.

CAPITOLUL IV

RESTRÂNGEREA CANTITĂȚII DE HIDROFLUORCARBURI INTRODUSE PE PIAȚĂ

Articolul 15

Restrângerea cantității de hidrofluorcarburi introduse pe piață

(1) Comisia se asigură că respectiva cantitate de hidrofluorcarburi pe care producătorii și importatorii au dreptul să o introducă pe piață în Uniune în fiecare an nu depășește cantitatea maximă pentru anul în cauză calculată în conformitate cu anexa V.

Producătorii și importatorii se asigură că respectiva cantitate de hidrofluorcarburi calculată în conformitate cu anexa V pe care fiecare dintre aceștia o introduce pe piață nu depășește cota care le este alocată în temeiul articolului 16 alineatul (5) sau care le este transferată în temeiul articolului 18.

(2) Prezentul articol nu se aplică producătorilor sau importatorilor de mai puțin de 100 de tone de echivalent CO₂ de hidrocarburi pe an.

Prezentul articol nu se aplică, de asemenea, următoarelor categorii de hidrofluorcarburi:

(a) hidrofluorcarburilor importate în Uniune pentru a fi distruse;

(b) hidrofluorcarburilor utilizate de un producător în aplicații cu intermediari de sinteză sau furnizate direct întreprinderilor de către un producător sau de către un importator pentru utilizarea în aplicații cu intermediari de sinteză;

(c) hidrofluorcarburilor furnizate direct întreprinderilor de către un producător sau de către un importator pentru exportul în afara Uniunii, atunci când hidrofluorcarburile respective nu sunt puse la dispoziție ulterior niciunei alte părți din interiorul Uniunii, înainte de export;

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

- (d) hidrofluorcarburilor furnizate direct de către un producător sau de către un importator pentru utilizarea în echipamente militare;
- (e) hidrofluorcarburilor furnizate direct de către un producător sau de către un importator unei întreprinderi care le utilizează la corodarea materialelor semiconductoare sau la curățarea camerelor de depunere chimică în faza de vapori în sectorul fabricației de semiconductoare;
- (f) de la 1 ianuarie 2018, hidrofluorcarburilor furnizate direct de către un producător sau de către un importator unei întreprinderi care produce inhalatoare cu doze exacte pentru distribuirea de ingrediente farmaceutice.
- (3) Prezentul articol și articolele 16, 18, 19 și 25 se aplică și hidrofluorcarburilor conținute în polioliile preamestecați.
- (4) În urma unei solicitări justificate din partea unei autorități competente a unui stat membru și ținând cont de obiectivele prezentului regulament, Comisia poate, în mod excepțional, prin intermediul actelor de punere în aplicare, să autorizeze o scutire de până la patru ani de la cerința referitoare la cotă care figurează la alineatul (1) pentru hidrofluorcarburile care urmează a fi utilizate în aplicații specifice sau pentru categorii specifice de produse sau echipamente, atunci când s-a demonstrat că:
- (a) pentru aplicațiile respective, nu sunt disponibile produse sau echipamente alternative sau nu pot fi utilizate din motive tehnice sau de siguranță; și
- (b) nu se poate asigura o aprovizionare suficientă cu hidrofluorcarburi decât cu costuri disproporționate.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24.

Articolul 16

Alocarea cotelor pentru introducerea pe piață a hidrofluorcarburilor

(1) Până la 31 octombrie 2014, Comisia stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, pentru fiecare producător sau importator care a raportat date în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 842/2006, o valoare de referință pe baza mediei cantităților anuale de hidrofluorcarburi pe care producătorul sau importatorul a raportat că le-a introdus pe piață în perioada 2009-2012. Valorile de referință se calculează în conformitate cu anexa V la prezentul regulament.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24.

(2) Producătorii și importatorii care nu au raportat introducerea hidrofluorcarburilor pe piață în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 842/2006 pentru perioada de referință prevăzută la alineatul (1) își pot declara intenția de a introduce pe piață hidrofluorcarburi în anul următor.

Declarația se adresează Comisiei, specificând tipurile de hidrofluorcarburi și cantitățile estimate a fi introduse pe piață.

Comisia publică o înștiințare privind termenul limită pentru depunerea acestor declarații. Înainte de a depune o declarație în conformitate cu alineatele (2) și (4) din prezentul articol, întreprinderile se înregistrează în registrul prevăzut la articolul 17.

(3) Până la 31 octombrie 2017 și, ulterior, din trei în trei ani, Comisia recalculează valorile de referință pentru producătorii și importatorii menționați la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, pe baza mediei cantităților anuale de hidrofluorcarburi introduse pe piață legal de la 1 ianuarie 2015, raportate în conformitate cu articolul 19, pentru anii disponibili. Comisia stabilește aceste valori de referință prin intermediul actelor de punere în aplicare.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24.

(4) Producătorii și importatorii pentru care au fost determinate valorile de referință pot declara cantități suplimentare pe care le anticipează, în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (2).

(5) Comisia atribuie fiecărui producător și importator cotele pentru introducerea pe piață a hidrofluorcarburilor pentru fiecare an începând cu anul 2015, aplicând mecanismul de alocare prevăzut în anexa VI.

Se atribuie o cotă doar producătorilor și importatorilor stabiliți în Uniune sau care au mandatat un reprezentant unic stabilit în Uniune în sensul conformării cu cerințele prezentului regulament. Reprezentantul unic poate fi același cu cel mandatat în temeiul articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

Reprezentantul unic se conformează tuturor obligațiilor care revin producătorilor și importatorilor în temeiul prezentului regulament.

Articolul 17

Registrul

(1) Până la 1 ianuarie 2015, Comisia instituie și asigură funcționarea unui registru electronic al cotelor pentru introducerea hidrofluorcarburilor pe piață („registru”).

Înregistrarea în registru este obligatorie pentru următoarele categorii:

- (a) producătorii și importatorii cărora li s-a alocat o cotă de introducere pe piață pentru hidrofluorcarburi în conformitate cu articolul 16 alineatul (5);
- (b) întreprinderile cărora li s-a transferat o cotă în conformitate cu articolul 18;
- (c) producătorii și importatorii care își declară intenția de a depune o declarație în conformitate cu articolul 16 alineatul (2);
- (d) producătorii și importatorii care furnizează hidrofluorcarburi sau întreprinderile care primesc hidrofluorcarburi în scopurile enumerate la articolul 15 alineatul (2) al doilea paragraf literele (a)-(f);
- (e) importatorii de echipamente care introduc pe piață echipamente preîncărcate atunci când hidrofluorcarburile pe care le conțin echipamentele nu au fost introduse pe piață anterior încărcării acestor echipamente în conformitate cu articolul 14.

Înregistrarea se realizează prin intermediul unei cereri adresate Comisiei în conformitate cu proceduri pe care urmează să le stabilească Comisia.

(2) Comisia, prin acte de punere în aplicare, în măsura necesităților, poate asigura funcționarea corespunzătoare a registrului. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare de la articolul 24.

(3) Comisia se asigură că producătorii și importatorii înregistrați sunt informați prin intermediul acestui registru cu privire la cotele alocate și cu privire la orice modificări ale acestora pe parcursul perioadei de alocare.

(4) Autoritățile competente, inclusiv autoritățile vamale, ale statelor membre au acces la registru în scop informativ.

Articolul 18

Transferul cotelor și autorizarea utilizării cotelor pentru introducerea pe piață a hidrofluorcarburilor în echipamente importate

(1) Orice producător sau importator pentru care s-a determinat o valoare de referință în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) sau (3) și căruia i s-a alocat o cotă în conformitate cu articolul 16 alineatul (5) poate transfera în registrul menționat la articolul 17 alineatul (1) cota respectivă pentru toate cantitățile sau pentru oricare dintre acestea unui alt producător sau importator din Uniune sau unui alt producător sau importator reprezentat în Uniune de un reprezentant unic menționat la articolul 16 alineatul (5) al doilea și al treilea paragraf.

(2) Orice producător sau importator care a primit o cotă în temeiul articolului 16 alineatele (1) și (3) sau căruia i-a fost transferată o cotă în temeiul alineatului (1) din prezentul articol poate autoriza o altă întreprindere să îi utilizeze cota în sensul articolului 14.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

Orice producător sau importator care și-a primit cota exclusiv pe baza unei declarații în temeiul articolului 16 alineatul (2) poate autoriza o altă întreprindere să îi utilizeze cota în sensul articolului 14 doar cu condiția ca producătorul sau importatorul care autorizează să furnizeze efectiv cantitățile corespunzătoare de hidrofluorcarburi.

În sensul articolelor 15 și 16 și al articolului 19 alineatele (1) și (6), cantitățile respective de hidrofluorcarburi se consideră că au fost introduse pe piață de către producătorul sau importatorul care autorizează la momentul autorizării. Comisia poate solicita producătorului sau importatorului care autorizează dovada că este activ în furnizarea de hidrofluorcarburi.

CAPITOLUL V

RAPORTAREA

Articolul 19

Raportarea producției, a importului, a exportului, a utilizării intermediarilor de sinteză și a distrugerii substanțelor enumerate în anexa I sau II

(1) Până la 31 martie 2015 și în fiecare an după aceea, fiecare producător, importator și exportator care a produs, a importat sau a exportat o tonă metrică sau 100 de tone de echivalent CO₂ sau mai mult de gaze fluorurate cu efect de seră și de gaze enumerate în anexa II în cursul anului calendaristic precedent raportează Comisiei datele specificate în anexa VII pentru fiecare dintre aceste substanțe pentru respectivul an calendaristic. Prezentul alineat se aplică și întreprinderilor care primesc cote în temeiul articolului 18 alineatul (1).

(2) Până la 31 martie 2015 și în fiecare an după aceea, fiecare întreprindere care a distrus o tonă metrică sau 1 000 de tone de echivalent CO₂ sau mai mult de gaze fluorurate cu efect de seră și de gaze enumerate în anexa II în cursul anului calendaristic precedent raportează Comisiei datele specificate în anexa VII pentru fiecare dintre aceste substanțe pentru respectivul an calendaristic.

(3) Până la 31 martie 2015 și în fiecare an după aceea, fiecare întreprindere care a utilizat 1 000 de tone de echivalent CO₂ sau mai mult de gaze fluorurate cu efect de seră ca intermediari de sinteză în cursul anului calendaristic precedent raportează Comisiei datele specificate în anexa VII pentru fiecare dintre aceste substanțe pentru respectivul an calendaristic.

(4) Până la 31 martie 2015 și în fiecare an după aceea, fiecare întreprindere care a introdus pe piață peste 500 de tone de echivalent CO₂ de gaze fluorurate cu efect de seră și de gaze enumerate în anexa II conținute în produse sau echipamente în cursul anului calendaristic precedent raportează Comisiei datele specificate în anexa VII pentru fiecare dintre aceste substanțe pentru respectivul an calendaristic.

(5) Fiecare importator de echipamente care introduce pe piață echipamente preîncărcate în cazul cărora hidrofluorcarburi pe care le conțin aceste echipamente nu au fost introduse pe piață înaintea încărcării echipamentelor prezintă Comisiei un document de verificare emis în conformitate cu articolul 14 alineatul (2).

(6) Până la 30 iunie 2015 și în fiecare an după aceea, fiecare întreprindere care, în temeiul alineatului (1), raportează în legătură cu introducerea pe piață a 10 000 de tone de echivalent CO₂ de hidrofluorcarburi sau mai mult în cursul anului calendaristic precedent se asigură, în plus, că acuratețea datelor este verificată de un auditor independent. Auditorul este:

(a) fie acreditat în temeiul Directivei 2003/87/CE;

(b) fie acreditat să verifice situații financiare în conformitate cu legislația statului membru în cauză.

Întreprinderea păstrează raportul de verificare timp de cel puțin cinci ani. La cerere, raportul de verificare este pus la dispoziția autorității competente a statului membru în cauză și a Comisiei.

(7) Comisia poate stabili, prin intermediul actelor de punere în aplicare, formatul și mijloacele de prezentare a rapoartelor menționate la prezentul articol.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 24.

(8) Comisia ia măsurile adecvate pentru a proteja confidențialitatea informațiilor pe care le-a primit în conformitate cu prezentul articol.

*Articolul 20***Colectarea datelor privind emisiile**

Statele membre stabilesc sisteme de notificare pentru sectoarele relevante prevăzute de prezentul regulament, cu scopul de a obține, în măsura posibilului, date referitoare la emisii.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 21***Reexaminarea**

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 22 privind actualizarea anexelor I, II și IV pe baza noilor rapoarte de evaluare adoptate de ale Grupul interguvernamental privind schimbările climatice sau pe baza noilor rapoarte ale Grupului de evaluare științifică (CES) al Protocolului de la Montreal privind potențialul de încălzire globală al substanțelor incluse în listă.

(2) Pe baza informațiilor privind introducerea pe piață de gaze enumerate în anexele I și II, raportate în conformitate cu articolul 19, și privind emisiile de gaze fluorurate cu efect de seră puse la dispoziție în conformitate cu articolul 20 și pe baza oricăror informații relevante primite de la statele membre, Comisia monitorizează aplicarea și efectele prezentului regulament.

Cel târziu la 31 decembrie 2020, Comisia publică un raport privind disponibilitatea hidrofluorcarburilor pe piața Uniunii.

Cel târziu la 31 decembrie 2022, Comisia publică un raport complet privind efectele prezentului regulament, incluzând în special:

- (a) o previziune privind cererea continuă de hidrofluorcarburi până în 2030 și după aceea;
- (b) o evaluare a necesității unor noi acțiuni ale Uniunii și ale statelor sale membre, ținând seama de angajamentele internaționale existente și de cele noi referitoare la reducerea emisiilor de gaze fluorurate cu efect de seră;
- (c) o prezentare generală a standardelor europene și internaționale, a legislației naționale în materie de siguranță și a codurilor de construcții din statele membre în legătură cu tranziția către agenți frigorifici alternativi;
- (d) o reexaminare a disponibilității alternativelor rentabile și fezabile din punct de vedere tehnic la produsele și echipamentele care conțin gaze fluorurate cu efect de seră, pentru produsele și echipamentele care nu sunt menționate în anexa III, ținând cont de eficiența energetică.

(3) Cel târziu la 1 iulie 2017, Comisia publică un raport în care evaluează interzicerea în temeiul punctului 13 din anexa III, analizând în mod special disponibilitatea alternativelor rentabile, fezabile din punct de vedere tehnic, eficiente din punct de vedere energetic și fiabile la sistemele centralizate de refrigerare multimodul menționate în dispoziția respectivă. Ținând cont de acest raport, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului, după caz, o propunere legislativă în vederea modificării dispoziției în temeiul punctului 13 din anexa III.

(4) Cel târziu la 1 iulie 2020, Comisia publică un raport în care evaluează existența alternativelor rentabile, fezabile din punct de vedere tehnic, eficiente din punct de vedere energetic și fiabile care oferă posibilitatea înlocuirii gazelor fluorurate cu efect de seră în noile comutatoare secundare de tensiune medie și în noile sisteme de climatizare mono split de mici dimensiuni și transmite Parlamentului European și Consiliului, după caz, o propunere legislativă în vederea modificării listei care figurează în anexa III.

(5) Cel târziu la 1 iulie 2017, Comisia publică un raport în care evaluează metoda de alocare a cotelor, inclusiv impactul alocării cotelor în mod gratuit și costurile punerii în aplicare a prezentului regulament în statele membre, precum și cele ale unui posibil acord internațional privind hidrofluorcarburile, după caz. Ținând cont de acest raport, Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului, după caz, o propunere legislativă în vederea:

- (a) modificării metodei de alocare a cotelor;
- (b) instituirii unei metode adecvate de distribuire a oricăror venituri posibile.

(6) Cel târziu la 1 ianuarie 2017, Comisia publică un raport prin care examinează legislația Uniunii în ceea ce privește formarea persoanelor fizice pentru manipularea în condiții de siguranță a agenților frigorifici alternativi pentru înlocuirea sau pentru reducerea utilizării gazelor fluorurate cu efect de seră și transmite Parlamentului European și Consiliului, după caz, o propunere legislativă de modificare a legislației relevante a Uniunii.

Articolul 22

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute de prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 12 alineatul (15) și la articolul 21 alineatul (1) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 10 iunie 2014. Cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani, Comisia întocmește un raport privind delegarea de competențe. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade suplimentare de cinci ani, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 12 alineatul (15) și la articolul 21 alineatul (1) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate aflate deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 12 alineatul (15) și al articolului 21 alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care Parlamentul European sau Consiliul nu a exprimat nicio obiecție în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau dacă, înainte de expirarea acestui termen, atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 23

Forumul consultativ

La punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisia asigură o participare echilibrată a reprezentanților statelor membre și a reprezentanților societății civile, în special ai organizațiilor de protecție a mediului, ai producătorilor, ai operatorilor și ai persoanelor certificate. În acest scop, aceasta instituie un forum consultativ în care aceste părți se reunesc și furnizează Comisiei consultanță și expertiză în legătură cu punerea în aplicare a prezentului regulament, mai ales în ceea ce privește disponibilitatea alternativelor la gazele fluorurate cu efect de seră, inclusiv aspectele de mediu, tehnice, economice și de siguranță ale utilizării acestora. Regulamentul de procedură al forumului consultativ se stabilește de către Comisie și se publică.

Articolul 24

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În cazul în care comitetul nu emite niciun avis, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 25

Sancțiuni

- (1) Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea lor în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive.

Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei până cel târziu la 1 ianuarie 2017 și, fără întârziere, orice altă modificare ulterioară referitoare la acestea.

- (2) În plus față de sancțiunile menționate la alineatul (1), întreprinderilor care și-au depășit cota pentru introducerea pe piață a hidrofluorcarburilor alocată în conformitate cu articolul 16 alineatul (5) sau transferată lor în conformitate cu articolul 18 li se poate aloca doar o cotă redusă pentru perioada de alocare de după detectarea excedentului.

Valoarea reducerii se calculează ca 200 % din cantitatea cu care a fost depășită cota. Dacă valoarea reducerii este mai mare decât valoarea care trebuie să fie alocată în conformitate cu articolul 16 alineatul (5) drept cotă pentru perioada de alocare de după detectarea excedentului, nu se alocă nicio cotă pentru perioada de alocare respectivă, iar cota pentru perioadele de alocare ulterioare se reduce în consecință până la deducerea întregii cantități.

Articolul 26

Abrogare

Regulamentul (CE) nr. 842/2006 se abrogă începând cu 1 ianuarie 2015 fără a aduce atingere respectării cerințelor regulamentului respectiv în conformitate cu calendarul stabilit în cadrul acestuia.

Cu toate acestea, Regulamentele (CE) nr. 1493/2007, (CE) nr. 1494/2007, (CE) nr. 1497/2007, (CE) nr. 1516/2007, (CE) nr. 303/2008, (CE) nr. 304/2008, (CE) nr. 305/2008, (CE) nr. 306/2008, (CE) nr. 307/2008 și (CE) nr. 308/2008 rămân în vigoare și continuă să se aplice, cu excepția cazului în care și până când Comisia le abrogă prin acte delegate sau de punere în aplicare adoptate în conformitate cu prezentul regulament.

Trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 842/2006 se înțeleg ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VIII.

Articolul 27

Intrarea în vigoare și data aplicării

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 16 aprilie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

D. KOURKOULAS

ANEXA I

GAZE FLUORURATE CU EFECT DE SERĂ MENȚIONATE LA ARTICOLUL 2 PUNCTUL 1

Substanța			GWP (1)
Denumire industrială	Denumire chimică (Denumire comună)	Formula chimică	
Secțiunea 1: Hidrofluorcarburi (HFC)			
HFC-23	trifluormetan (fluoroform)	CHF ₃	14 800
HFC-32	difluormetan	CH ₂ F ₂	675
HFC-41	fluormetan (fluorură de metil)	CH ₃ F	92
HFC-125	pentafluoretan	CHF ₂ CF ₃	3 500
HFC-134	1,1,2,2-tetrafluoretan	CHF ₂ CHF ₂	1 100
HFC-134a	1,1,1,2-tetrafluoretan	CH ₂ FCF ₃	1 430
HFC-143	1,1,2-trifluoretan	CH ₂ FCHF ₂	353
HFC-143a	1,1,1-trifluoretan	CH ₃ CF ₃	4 470
HFC-152	1,2-difluoretan	CH ₂ FCH ₂ F	53
HFC-152a	1,1-difluoretan	CH ₃ CHF ₂	124
HFC-161	fluoretan (fluorură de etil)	CH ₃ CH ₂ F	12
HFC-227ea	1,1,1,2,3,3,3-heptafluorpropan	CF ₃ CHFCF ₃	3 220
HFC-236cb	1,1,1,2,2,3-hexafluorpropan	CH ₂ FCF ₂ CF ₃	1 340
HFC-236ea	1,1,1,2,3,3-hexafluorpropan	CHF ₂ CHFCF ₃	1 370
HFC-236fa	1,1,1,3,3,3-hexafluorpropan	CF ₃ CH ₂ CF ₃	9 810
HFC-245ca	1,1,2,2,3-pentafluorpropan	CH ₂ FCF ₂ CHF ₂	693
HFC-245fa	1,1,1,3,3-pentafluorpropan	CHF ₂ CH ₂ CF ₃	1 030

Substanța			GWP ⁽¹⁾
Denumire industrială	Denumire chimică (Denumire comună)	Formula chimică	
HFC-365 mfc	1,1,1,3,3-pentafluorbutan	CF ₃ CH ₂ CF ₂ CH ₃	794
HFC-43-10 mee	1,1,1,2,2,3,4,5,5,5-decafluorpentan	CF ₃ CHFCHF ₂ CF ₃	1 640

Secțiunea 2: Perfluorcarburi (PFC)

PFC-14	tetrafluorometan (perfluormetanetrafluorură de carbon)	CF ₄	7 390
PFC-116	hexafluoretan (perfluoretan)	C ₂ F ₆	12 200
PFC-218	octafluorpropan (perfluorpropan)	C ₃ F ₈	8 830
PFC-3-1-10 (R-31-10)	decafluorbutan (perfluorbutan)	C ₄ F ₁₀	8 860
PFC-4-1-12 (R-41-12)	dodecafluorpentan (perfluorpentan)	C ₅ F ₁₂	9 160
PFC-5-1-14 (R-51-14)	tetradecafluorhexan (perfluorhexan)	C ₆ F ₁₄	9 300
PFC-c-318	octafluorciclobutan (perfluorciclobutan)	c-C ₄ F ₈	10 300

Secțiunea 3: Alți compuși perfluorurați

	hexafluorură de sulf	SF ₆	22 800
--	----------------------	-----------------	--------

⁽¹⁾ Pe baza celui de al patrulea raport de evaluare adoptat de Grupul interguvernamental privind schimbările climatice, cu excepția cazului în care se prevede altceva.

ANEXA II

ALTE GAZE FLUORURATE CU EFECT DE SERĂ SUPUSE OBLIGAȚIEI DE RAPORTARE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 19

Substanța		GWP (1)
Denumire comună/denumire industrială	Formula chimică	
Secțiunea 1: Hidro(cloro)fluorcarburi nesaturate		
HFC-1234yf	$\text{CF}_3\text{CF} = \text{CH}_2$	4 ^{Fn} (2)
HFC-1234ze	trans – $\text{CHF} = \text{CHCF}_3$	7 ^{Fn} 2
HFC-1336mzz	$\text{CF}_3\text{CH} = \text{CHCF}_3$	9
HCFC-1233zd	$\text{C}_3\text{H}_2\text{C}_1\text{F}_3$	4,5
HCFC-1233xf	$\text{C}_3\text{H}_2\text{C}_1\text{F}_3$	1 ^{Fn} (3)
Secțiunea 2: Eteri fluorurați și alcooli		
HFE-125	CHF_2OCF_3	14 900
HFE-134 (HG-00)	$\text{CHF}_2\text{OCHF}_2$	6 320
HFE-143a	CH_3OCF_3	756
HCFE-235da2	$\text{CHF}_2\text{OCHC}_1\text{CF}_3$	350
HFE-245cb2 (isofluoran)	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_3$	708
HFE-245fa2	$\text{CHF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_3$	659
HFE-254cb2	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CHF}_2$	359
HFE-347 mcc3 (HFE-7000)	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{CF}_3$	575
HFE-347pcf2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_3$	580
HFE-356pcc3	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{CHF}_2$	110
HFE-449sl (HFE-7100)	$\text{C}_4\text{F}_9\text{OCH}_3$	297
HFE-569sf2 (HFE-7200)	$\text{C}_4\text{F}_9\text{OC}_2\text{H}_5$	59

Substanța		GWP (1)
Denumire comună/denumire industrială	Formula chimică	
HFE-43-10pccc124 (H-Galden 1040x) HG-11	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OC}_2\text{F}_4\text{OCHF}_2$	1 870
HFE-236ca12 (HG-10)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{OCHF}_2$	2 800
HFE-338pcc13 (HG-01)	$\text{CHF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_2\text{OCHF}_2$	1 500
HFE-347mmy1	$(\text{CF}_3)_2\text{CFOCH}_3$	343
2,2,3,3,3-pentafluoropropanol	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OH}$	42
bis(trifluoromethyl)-methanol	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOH}$	195
HFE-227ea	$\text{CF}_3\text{CHFOCF}_3$	1 540
HFE-236ea2 (desfluoran)	$\text{CHF}_2\text{OCHF}_2\text{CF}_3$	989
HFE-236fa	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_3$	487
HFE-245fa1	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_3$	286
HFE 263fb2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCH}_3$	11
HFE-329 mcc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	919
HFE-338 mcf2	$\text{CF}_3\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	552
HFE-338mmz1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCHF}_2$	380
HFE-347 mcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CF}_3$	374
HFE-356 mec3	$\text{CH}_3\text{OCF}_2\text{CHFCF}_3$	101
HFE-356mm1	$(\text{CF}_3)_2\text{CHOCH}_3$	27
HFE-356pcf2	$\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{OCF}_2\text{CHF}_2$	265
HFE-356pcf3	$\text{CHF}_2\text{OCH}_2\text{CF}_2\text{CHF}_2$	502
HFE 365 mcf3	$\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{OCH}_3$	11

Substanța		GWP ⁽¹⁾
Denumire comună/denumire industrială	Formula chimică	
HFE-374pc2	$\text{CHF}_2\text{CF}_2\text{OCH}_2\text{CH}_3$	557
	- $(\text{CF}_2)_4\text{CH}(\text{OH})$ -	73

Secțiunea 3: Alți compuși perfluorurați

perfluoropolimetilizopropileter (PFPMIE)	$\text{CF}_3\text{OCF}(\text{CF}_3)\text{CF}_2\text{OCF}_2\text{OCF}_3$	10 300
trifluorură de azot	NF_3	17 200
pentafluorură de sulf-trifluormetil	SF_5CF_3	17 700
perfluorciclopropan	c- C_3F_6	17 340 ^{Fn (4)}

(¹) Pe baza celui de al patrulea raport de evaluare adoptat de Grupul interguvernamental privind schimbările climatice, cu excepția cazului în care se prevede altceva.

(²) GWP în conformitate cu Raportul de evaluare din 2010 al Grupului de evaluare științifică al Protocolului de la Montreal, tabelele 1-11, invocând două referințe științifice supuse unei evaluări *inter pares*. http://ozone.unep.org/Assessment_Panels/SAP/Scientific_Assessment_2010/index.shtml

(³) Valoare standard, potențialul de încălzire globală nu este încă disponibil.

(⁴) Valoarea minimă potrivit celui de al patrulea raport de evaluare adoptat de Grupul interguvernamental privind schimbările climatice.

ANEXA III

INTERDICȚII REFERITOARE LA INTRODUCEREA PE PIAȚĂ PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 11 ALINEATUL (1)

Produce și echipamente Dacă este necesar, GWP al amestecurilor care conțin gaze fluorurate cu efect de seră se calculează în conformitate cu anexa IV, conform dispozițiilor de la articolul 2 punctul 6		Data interdicției
1. Containere de unică folosință pentru gaze fluorurate cu efect de seră utilizate pentru a asigura service-ul, a întreține sau a umple echipamentele de refrigerare, de climatizare sau pompele de căldură, sistemele de protecție împotriva incendiilor sau întrerupătoare sau pentru folosire ca solvenți		4 iulie 2007
2. Sisteme deschise de evaporare directă care conțin HFC și PFC ca agenți frigorifici		4 iulie 2007
3. Echipamente de protecție împotriva incendiilor	care conțin PFC	4 iulie 2007
	care conțin HFC-23	1 ianuarie 2016
4. Ferestre pentru uz casnic care conțin gaze fluorurate cu efect de seră		4 iulie 2007
5. Alte ferestre care conțin gaze fluorurate cu efect de seră		4 iulie 2008
6. Încălțăminte care conține gaze fluorurate cu efect de seră		4 iulie 2006
7. Pneuri care conțin gaze fluorurate cu efect de seră		4 iulie 2007
8. Spume unicomponente, cu excepția cazului în care sunt necesare pentru a respecta standardele naționale de securitate, care conțin gaze fluorurate cu efect de seră cu potențial de încălzire globală de 150 sau mai mult		4 iulie 2008
9. Generatoare de aerosoli comercializate și destinate vânzării către publicul larg pentru scopuri de divertisment și de decorare, enumerate la punctul 40 din anexa XVII la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 și claxoane de semnalizare care conțin HFC cu un potențial de încălzire globală de 150 sau mai mult		4 iulie 2009
10. Frigidere și congelatoare de uz casnic care conțin HFC cu potențial de încălzire globală de 150 sau mai mult		1 ianuarie 2015
11. Frigidere și congelatoare de uz comercial (echipamente ermetice)	care conțin HFC cu potențial de încălzire globală de 2 500 sau mai mult	1 ianuarie 2020
	care conțin HFC cu potențial de încălzire globală de 150 sau mai mult	1 ianuarie 2022
12. Echipamente de refrigerare staționare care conțin sau care se bazează în funcționarea lor pe HFC cu potențial de încălzire globală de 2 500 sau mai mult, cu excepția echipamentelor destinate aplicațiilor de răcire a produselor la temperaturi sub - 50 °C		1 ianuarie 2020
13. Sisteme centralizate de refrigerare multimodul de uz comercial cu capacitatea nominală de 40 kW sau mai mult care conțin sau a căror funcționare se bazează pe gaze fluorurate cu efect de seră cu potențial de încălzire globală de 150 sau mai mult, cu excepția circuitului primar de refrigerare pentru sisteme în cascadă în care se pot folosi gaze fluorurate cu efect de seră cu un potențial de încălzire globală mai mic de 1 500		1 ianuarie 2022

Produse și echipamente		Data interdicției
Dacă este necesar, GWP al amestecurilor care conțin gaze fluorurate cu efect de seră se calculează în conformitate cu anexa IV, conform dispozițiilor de la articolul 2 punctul 6		
14. Echipamente de climatizare mobile de interior (echipamente ermetice care pot fi mutate dintr-o cameră în alta de către utilizatorul final) care conțin HFC având un potențial de încălzire globală de 150 sau mai mult		1 ianuarie 2020
15. Sisteme de climatizare mono split care conțin mai puțin de 3 kg de gaze fluorurate cu efect de seră care conțin sau care se bazează în funcționarea lor pe gaze fluorurate cu efect de seră cu un potențial de încălzire globală de 750 sau mai mult		1 ianuarie 2025
16. Spume care conțin HFC având un potențial de încălzire globală de 150 sau mai mult, cu excepția cazului în care sunt necesare pentru a respecta standarde naționale de siguranță	Polistiren extrudat (XPS)	1 ianuarie 2020
	Alte spume	1 ianuarie 2023
17. Aerosoli tehnici care conțin HFC având un potențial de încălzire globală de 150 sau mai mult, cu excepția cazului în care sunt necesare pentru a respecta standarde naționale de siguranță sau pentru aplicații medicale		1 ianuarie 2018

ANEXA IV

METODA DE CALCUL A POTENȚIALULUI DE GWP

GWP al unui amestec se calculează ca medie ponderată, derivată din suma fracțiilor de masă ale fiecărei substanțe multiplicată cu potențialul de încălzire globală al acestora, cu excepția cazului în care se prevede altfel, incluzând substanțele care nu sunt gaze fluorurate cu efect de seră.

$$\Sigma (\text{Substanța X \%} \times \text{GWP}) + (\text{Substanța Y \%} \times \text{GWP}) + \dots (\text{Substanța N \%} \times \text{GWP}),$$

unde % este factor de ponderare cu o toleranță de greutate de +/- 1 %.

De exemplu: aplicând formula la un amestec de gaze constând în 60 % dimetil eter, 10 % HFC-152a și 30 % izobutan:

$$\Sigma (60 \% \times 1) + (10 \% \times 124) + (30 \% \times 3)$$

$$\rightarrow \text{GWP total} = 13,9$$

Potențialul de încălzire globală al următoarelor substanțe nefluorurate este utilizat pentru a calcula potențialul de încălzire globală al amestecurilor. Pentru alte substanțe care nu sunt enumerate în prezenta anexă se aplică o valoare 0 standard.

Substanța			GWP ⁽¹⁾
Denumire comună	Denumire industrială	Formula chimică	
metan		CH ₄	25
protoxid de azot		N ₂ O	298
dimetil eter		CH ₃ OCH ₃	1
clorură de metilen		CH ₂ Cl ₂	9
clorură de metilen		CH ₃ Cl	13
cloroform		CHCl ₃	31
etan	R-170	CH ₃ CH ₃	6
propan	R-290	CH ₃ CH ₂ CH ₃	3
butan	R-600	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₃	4
izobutan	R-600a	CH(CH ₃) ₂ CH ₃	3
pentan	R-601	CH ₃ CH ₂ CH ₂ CH ₂ CH ₃	5 ⁽²⁾
izopentan	R-601a	(CH ₃) ₂ CHCH ₂ CH ₃	5 ⁽²⁾
etoxietan (diethyl eter)	R-610	CH ₃ CH ₂ OCH ₂ CH ₃	4
formiat de metil	R-611	HCOOCH ₃	25
hidrogen	R-702	H ₂	6
amoniac	R-717	NH ₃	0
etilenă	R-1150	C ₂ H ₄	4
propilenă	R-1270	C ₃ H ₆	2
ciclopentan		C ₅ H ₁₀	5 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Pe baza celui de al patrulea raport de evaluare adoptat de Grupul interguvernamental privind schimbările climatice, cu excepția cazului în care se prevede altceva.

⁽²⁾ Substanță neenumerată în al patrulea raport de evaluare adoptat de Grupul interguvernamental privind schimbările climatice, valoare standard pe baza GWP ale altor hidrocarburi.

ANEXA V

CALCULAREA CANTITĂȚII MAXIME, A VALORILOR DE REFERINȚĂ ȘI A COTELOR PENTRU INTRODUCEREA PE PIAȚĂ A HIDROFLUORCARBURILOR

Cantitatea maximă prevăzută la articolul 15 alineatul (1) se calculează prin aplicarea următoarelor procentaje la media anuală a cantității totale introduse pe piață în Uniune în perioada 2009-2012. Începând cu 2018, cantitatea maximă prevăzută la articolul 15 alineatul (1) se calculează prin aplicarea următoarelor procentaje la media anuală a cantității totale introduse pe piață în Uniune în perioada 2009-2012 și apoi scăderea cantităților pentru utilizări exceptate în conformitate cu articolul 15 alineatul (2), pe baza datelor disponibile.

Ani	Procentaj pentru calculul cantității maxime de hidrofluorcarburi ce urmează să fie introduse pe piață și al cotelor corespunzătoare
2015	100 %
2016-17	93 %
2018-20	63 %
2021-23	45 %
2024-26	31 %
2027-29	24 %
2030	21 %

Cantitatea maximă, valorile de referință și cotele pentru introducerea pe piață a hidrofluorcarburilor menționate la articolele 15 și 16 se calculează drept cantități cumulate ale tuturor tipurilor de hidrofluorcarburi, exprimate în tone de echivalent CO₂.

Calcularea valorilor de referință și a cotelor pentru introducerea pe piață a hidrofluorcarburilor menționate la articolele 15 și 16 se bazează pe cantitățile de hidrofluorcarburi pe care producătorii și importatorii le-au introdus pe piață în Uniune în timpul perioadei de referință sau de alocare, dar exclude cantitățile de hidrofluorcarburi destinate utilizării menționate la articolul 15 alineatul (2) pe parcursul aceleiași perioade, pe baza datelor disponibile.

Tranzacțiile menționate la articolul 15 alineatul (2) litera (c) se verifică în conformitate cu articolul 19 alineatul (6) indiferent de cantitățile implicate.

ANEXA VI

MECANISMUL DE ALOCARE MENȚIONAT LA ARTICOLUL 16

1. Stabilirea cantității de alocat întreprinderilor pentru care s-a stabilit o valoare de referință în conformitate cu articolul 16 alineatele (1) și (3)

Fiecare întreprindere pentru care s-a stabilit o valoare de referință primește o cotă ce corespunde unei proporții de 89 % din valoarea de referință înmulțită cu procentajul indicat în anexa V pentru anul respectiv.

2. Stabilirea cantității de alocat întreprinderilor care au depus o declarație în conformitate cu articolul 16 alineatul (2)

Suma cotelor alocate în conformitate cu punctul 1 se scade din cantitatea maximă aferentă unui anumit an stabilită în anexa V pentru a determina cantitatea care trebuie alocată întreprinderilor pentru care nu s-a stabilit o valoare de referință și care au depus o declarație în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) (cantitatea care urmează să fie alocată în etapa 1 din calcul).

- 2.1. Etapa 1 a calculului

Fiecare întreprindere primește o alocare corespunzătoare cantității solicitate în declarația sa, însă nu mai mare decât o cotă proporțională din cantitatea alocată în etapa 1.

Cota proporțională se calculează împărțind 100 la numărul de întreprinderi care au depus o declarație. Suma cotelor alocate în etapa 1 se scade din cantitatea care trebuie alocată în etapa 1 pentru a determina cantitatea care urmează să fie alocată în etapa 2.

- 2.2. Etapa 2 a calculului

Fiecare întreprindere care nu a obținut 100 % din cantitatea solicitată în declarația sa în etapa 1 primește o alocare suplimentară care corespunde diferenței dintre cantitatea solicitată și cantitatea obținută în etapa 1. Cu toate acestea, aceasta nu trebuie să depășească cota proporțională din cantitatea care urmează să fie alocată în etapa 2.

Cota proporțională se calculează împărțind 100 la numărul de întreprinderi eligibile pentru o alocare în etapa 2. Suma cotelor alocate în etapa 2 se scade din cantitatea care trebuie alocată în etapa 2 pentru a determina cantitatea care urmează să fie alocată în etapa 3.

- 2.3. Etapa 3 a calculului

Etapa 2 se repetă până când toate solicitările sunt satisfăcute sau până când cantitatea rămasă care trebuie alocată în etapa următoare este mai mică de 500 de tone de echivalent CO₂.

3. Stabilirea cantității de alocat întreprinderilor care au depus o declarație în conformitate cu articolul 16 alineatul (4)

Pentru alocarea cotelor pentru perioada 2015-2017, suma cotelor alocate în conformitate cu punctele 1 și 2 se scade din cantitatea maximă pentru un anumit an stabilită în anexa V pentru a determina cantitatea care trebuie alocată întreprinderilor cărora le-a fost stabilită o valoare de referință și care au depus o declarație în temeiul articolului 16 alineatul (4).

Se aplică mecanismul de alocare prevăzut la punctele 2.1 și 2.2.

Pentru alocarea cotelor pentru 2018 și în fiecare an după aceea, întreprinderile care au depus o declarație în temeiul articolului 16 alineatul (4) sunt tratate în același mod cu întreprinderile care au depus o declarație în temeiul articolului 16 alineatul (2).

ANEXA VII

DATELE CARE TREBUIE RAPORTATE ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 19

1. Fiecare producător menționat la articolul 19 alineatul (1) raportează date cu privire la:
 - (a) cantitatea totală a fiecărei substanțe enumerate în anexele I și II pe care a produs-o în Uniune, identificând principalele categorii de aplicații în care este utilizată substanța;
 - (b) cantitățile din fiecare substanță enumerată în anexa I și, dacă e cazul, în anexa II pe care a introdus-o pe piață în Uniune, specificând separat cantitățile introduse pe piață pentru utilizarea ca intermediari de sinteză, pentru exporturi directe, pentru producerea de inhalatoare cu doze exacte pentru distribuirea de ingrediente farmaceutice, pentru utilizarea la echipamente militare și pentru utilizarea la corodarea materialelor semiconductoare sau la curățarea camerelor de depunere chimică în faza de vapori, în sectorul fabricației de semiconductoare;
 - (c) cantitățile reciclate, regenerate sau distruse din fiecare substanță enumerată în anexele I și II;
 - (d) orice stocuri deținute la începutul și la sfârșitul perioadei de raportare;
 - (e) orice autorizare de utilizare a cotei, specificând cantitățile relevante, în sensul articolului 14.
2. Fiecare importator menționat la articolul 19 alineatul (1) raportează date cu privire la:
 - (a) cantitatea importată în Uniune din fiecare substanță enumerată în anexa I și, dacă e cazul, în anexa II, identificând principalele categorii de aplicații în care este utilizată substanța, specificând separat cantitățile introduse pe piață pentru distrugere, pentru utilizarea ca intermediari de sinteză, pentru exporturi directe, pentru producerea de inhalatoare cu doze exacte pentru distribuirea de ingrediente farmaceutice, pentru utilizarea la echipamente militare și pentru utilizarea la corodarea materialelor semiconductoare sau la curățarea camerelor de depunere chimică în faza de vapori în sectorul fabricației de semiconductoare;
 - (b) cantitățile reciclate, regenerate sau distruse din fiecare substanță enumerată în anexele I și II;
 - (c) orice autorizare de utilizare a cotei, specificând cantitățile relevante, în sensul articolului 14;
 - (d) orice stocuri deținute la începutul și la sfârșitul perioadei de raportare.
3. Fiecare exportator menționat la articolul 19 alineatul (1) raportează date cu privire la:
 - (a) cantitățile exportate din Uniune din fiecare substanță enumerată în anexele I și II, în alt scop decât pentru reciclare, regenerare sau distrugere;
 - (b) cantitățile din fiecare substanță enumerată în anexele I și II exportate din Uniune cu scopul de a fi reciclate, regenerate și, respectiv, distruse.
4. Fiecare întreprindere menționată la articolul 19 alineatul (2) raportează date cu privire la:
 - (a) cantitățile fiecărei substanțe distruse enumerate în anexele I și II, inclusiv cantitățile acelor substanțe conținute în produse sau echipamente;
 - (b) stocurile fiecărei substanțe enumerate în anexele I și II care așteaptă să fie distrusă, inclusiv cantitățile acelor substanțe conținute în produse sau echipamente;
 - (c) tehnologia utilizată pentru distrugerea substanțelor enumerate în anexele I și II.
5. Fiecare întreprindere menționată la articolul 19 alineatul (3) raportează date cu privire la cantitățile din fiecare substanță enumerată în anexa I utilizată ca intermediar de sinteză.

6. Fiecare întreprindere menționată la articolul 19 alineatul (4) raportează date cu privire la:
- (a) categoriile de produse sau echipamente ce conțin substanțe enumerate în anexele I și II;
 - (b) numărul de unități;
 - (c) cantitățile din fiecare substanță enumerată în anexa I conținute în produse sau echipamente.
-

ANEXA VIII

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CE) nr. 842/2006	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 alineatele (2) și (3)
Articolul 3 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 4 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 3 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 3 alineatul (2) al treilea paragraf	—
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (5)	Articolul 4 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (6)	Articolul 6 alineatele (1) și (2)
Articolul 3 alineatul (7)	Articolul 4 alineatul (5)
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (4)	—
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 10 alineatele (5) și (12)
Articolul 5 alineatul (2) prima teză	Articolul 10 alineatele (1), (2) și (6)
Articolul 5 alineatul (2) a doua teză	Articolul 10 alineatul (10) primul paragraf
Articolul 5 alineatul (2) a treia teză	Articolul 10 alineatul (10) al doilea paragraf
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 3 alineatul (4) primul paragraf și articolul 10 alineatul (3)
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 11 alineatul (4)
Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 10 alineatul (13)
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 19 alineatul (1) și anexa VII
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 19 alineatul (7)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 19 alineatul (8)
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 20 și articolul 6 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (1) primul paragraf prima teză	Articolul 12 alineatul (1) prima teză
Articolul 7 alineatul (1) primul paragraf a doua și a treia teză	Articolul 12 alineatele (2), (3) și (4)

Regulamentul (CE) nr. 842/2006	Prezentul regulament
Articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 12 alineatul (13)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (1) a doua teză
Articolul 7 alineatul (3) prima teză	Articolul 12 alineatul (14)
Articolul 7 alineatul (3) a doua teză	Articolul 12 alineatul (15)
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 9 alineatul (2)	—
Articolul 9 alineatul (3)	—
Articolul 10	Articolul 21 alineatul (2)
Articolul 11	—
Articolul 12	Articolul 24
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 25 alineatul (1) primul paragraf
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 25 alineatul (1) al doilea paragraf
Articolul 14	—
Articolul 15	Articolul 27
Anexa I – Partea 1	Anexa I
Anexa I – Partea 2	Anexa IV
Anexa II	Anexa III